

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	IV <i>Paziņojumi</i>	
	EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PAZIŅOJUMI	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2007/C 211/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 199, 25.8.2007.	1
	V <i>Atzinumi un paziņojumi</i>	
	JURIDISKAS PROCEDŪRAS	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2007/C 211/02	Lieta C-503/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar ko konstatē pienākumu neizpildi — Neizpilde — EKL 228. pants — Tiesas sprieduma izpildes pasākumi — Līguma laušana)	2
2007/C 211/03	Lieta C-507/04: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 12. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 79/409/EEK — Transponēšanas pasākumi)	2
2007/C 211/04	Lieta C-119/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato/Lucchini Siderurgica SpA</i> (Valsts atbalsts — EOTK — Melnā metalurģija — Atbalsts, kas atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Atgūšana — Valsts tiesas sprieduma res judicata spēks)	3

2007/C 211/05	Lieta C-212/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Bundessozialgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Gertraud Hartmann/Freistaat Bayern</i> (Pārrobežu darba ņēmējs — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — Dzīvesvietas pārcelšana uz citu dalībvalsti — Nestrādājošs laulātais — Bērna kopšanas pabalsts — Laulātajam atteikta piešķiršana — Sociālā priekšrocība — Dzīvesvietas nosacījums)	4
2007/C 211/06	Lieta C-213/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Bundessozialgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Wendy Geven/Land Nordrhein-Westfalen</i> (Pārrobežu darba ņēmējs — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — Bērna kopšanas pabalsts — Piešķiršanas atteikums — Sociāla priekšrocība — Nosacījums par dzīvesvietu)	4
2007/C 211/07	Lieta C-277/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Société thermale d'Eugénie-Les-Bains/Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie</i> (PVN — Piemērošanas joma — Rokasnauda, kas iemaksāta saistībā ar līgumiem par tādu pakalpojumu sniegšanu, kuriem piemēro PVN, un ko pakalpojuma sniedzējs ietur atkāpšanās gadījumā — Kvalifikācija)	5
2007/C 211/08	Lieta C-399/05: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 93/38/EEK — Publiskie iepirkumi ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarēs — Termoelektrocentrāles būvniecība un nodošana ekspluatācijā — Nosacījumi par pielaišanu dalībai konkursā)	5
2007/C 211/09	Lieta C-460/05: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Polijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome (Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Vispārējās aprūpes māšas — Vecmātes — Speciālie noteikumi, ko piemēro Polijā izdotajiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem — Spēkā esamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Ieviešana ar pievienošanās aktu)	6
2007/C 211/10	Lieta C-142/06: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Olicom A/S/Skatteministeriet</i> (Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Automātiskas datu apstrādes iekārtas — Tikla kartes ar "modema" funkciju — "Īpašas funkcijas" jēdziens)	6
2007/C 211/11	Lieta C-155/06: Tiesas (astotā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/29/Euratom — Darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzība pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām — Pilnīga netransponēšana noteiktajā termiņā)	7
2007/C 211/12	Lieta C-182/06: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Cour administrative</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>État du grand-duché de Luxembourg/Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink</i> (EKL 39. pants — Nerezidentu ienākuma nodoklis — Nodokļa likmes aprēķināšana — Nekustamais īpašums, kas atrodas citā dalībvalstī — Negatīvu īres ienākumu neņemšana vērā)	7
2007/C 211/13	Lieta C-213/06 P: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (AER)/ <i>Georgios Karatzoglou</i> (Apelācija — Pagaidu darbinieks — Līguma laušana)	8
2007/C 211/14	Lieta C-310/06: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Gerechtshof te Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>F.T.S. International BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West</i> (Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Klasifikācija — Bezkaula saldēti un ar sāli piesūcināti vistas gaļas gabali — Regulas (EK) Nr. 1223/2002 spēkā esamība)	8

2007/C 211/15	Lieta C-402/06: Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V./Staatssecretaris van Financiën</i> (Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Produkts, kas tiek iegūts piena saraudzēšanas rezultātā un, ekstrahējot ievērojamu daudzumu sūkalu)	9
2007/C 211/16	Lieta C-517/06: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/98/EK — Valsts sektora informācijas atkalizmantošana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	9
2007/C 211/17	Lieta C-26/07: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/80/EK — Kompensācija noziegumos cietušajiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	10
2007/C 211/18	Lieta C-50/07: Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/24/EK — Farmaceitiskās preces — Tradicionāli lietotas augu izcelsmes zāles — Kopienas kodekss — Cilvēkiem paredzētas zāles — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	10
2007/C 211/19	Lieta C-61/07: Tiesas (piektā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Mehānisms siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju monitoringam — Kioto protokola īstenošana)	11
2007/C 211/20	Lieta C-90/07: Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 12. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/12/EK — Iepakojums un izlietotais iepakojums — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	11
2007/C 211/21	Lieta C-220/07: Prasība, kas celta 2007. gada 27. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika	11
2007/C 211/22	Lieta C-263/07: Prasība, kas celta 2007. gada 1. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	12
2007/C 211/23	Lieta C-268/07: Prasība, kas celta 2007. gada 6. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	13
2007/C 211/24	Lieta C-271/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste	13
2007/C 211/25	Lieta C-272/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	14
2007/C 211/26	Lieta C-273/07: Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	14
2007/C 211/27	Lieta C-276/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Corte d'appello di Firenze</i> (Itālija) 2007. gada 11. jūnija rīkojumu — <i>Nancy Delay/Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)</i> , Itālijas Republika	15
2007/C 211/28	Lieta C-278/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — <i>Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co./Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i>	15

2007/C 211/29	Lieta C-279/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — <i>Vion Trading GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i>	15
2007/C 211/30	Lieta C-280/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — <i>Ze Fu Fleischhandel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i>	16
2007/C 211/31	Lieta C-281/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — <i>Bayerische Hypotheken — und Vereinsbank AG/Hauptzollamt Hamburg — Jonas</i>	16
2007/C 211/32	Lieta C-286/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	17
2007/C 211/33	Lieta C-287/07: Prasība, kas celta 2007. gada 14. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste	17
2007/C 211/34	Lieta C-292/07: Prasība, kas celta 2007. gada 15. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste	18
2007/C 211/35	Lieta C-294/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	18
2007/C 211/36	Lieta C-295/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 20. jūnijā ierosinājusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 29. marta spriedumu lietā T-369/00 <i>Département du Loiret</i> (Francija), ko atbalstīja <i>Scott SA</i> /Eiropas Kopienu Komisija	19
2007/C 211/37	Lieta C-297/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko <i>Landgericht Regensburg</i> (Vācija) iesniegusi 2007. gada 21. jūnijā — <i>Staatsanwaltschaft Regensburg/Klaus Bourquain</i>	20
2007/C 211/38	Lieta C-302/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>VAT and Duties Tribunal</i> , Londona (Apvienotā Karaliste) 2007. gada 29. jūnija rīkojumu — <i>J D Wetherspoon PLC/The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs</i>	20
2007/C 211/39	Lieta C-303/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) 2007. gada 29. jūnija rīkojumu — <i>Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy</i>	21
2007/C 211/40	Lieta C-304/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) 2007. gada 2. jūlija rīkojumu — <i>Directmedia Publishing GmbH/1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop</i>	21
2007/C 211/41	Lieta C-305/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Tribunale civile di Genova</i> (Itālija) 2007. gada 2. jūlija rīkojumu — <i>Radiotelevisione italiana SpA (RAI)/PTV Programmazioni Televisive SpA</i>	22
2007/C 211/42	Lieta C-306/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Højesteret</i> (Augstākā Tiesa) (Dānija) 2007. gada 3. jūlija rīkojumu — <i>Ruben Andersen/Kommunernes Landsforening</i> , rīkojoties <i>Slagelse Kommune</i> (bijušās <i>Skælskør Kommune</i>) vārdā	22
2007/C 211/43	Lieta C-308/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 5. jūlijā ierosinājis <i>Koldo Gorostiaga Atxalandabaso</i> par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) rīkojumu, kas pasludināts 2007. gada 24. aprīlī lietā T-132/06, <i>Gorostiaga Atxalandabaso</i> /Eiropas Parlaments	23
2007/C 211/44	Lieta C-310/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Lunds tingsrätt</i> (Zviedrija) 2007. gada 5. jūlija rīkojumu — <i>Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkursen/Anders Holmqvist</i>	23

2007/C 211/45	Lieta C-311/07: Prasība, kas celta 2007. gada 5. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika	24
2007/C 211/46	Lieta C-312/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Tribunal d'instance de Paris (Francija) 2007. gada 6. jūlijā rīkojumu — JVC France SAS/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	25
2007/C 211/47	Lieta C-313/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Spānija) 2007. gada 5. jūlija rīkojumu — Kirtruna S.L. un Elisa Vígano/Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos S.A., Electro Calbet S.A.	25
2007/C 211/48	Lieta C-317/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Korkein hallinto-oikeus (Somija) 2007. gada 10. jūlija rīkojumu — Lahti Energia Oy	26
2007/C 211/49	Lieta C-319/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 11. jūlijā ierosināja 3F, agrāk Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2007. gada 23. aprīļa rīkojumu lietā T-30/03 Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)/Eiropas Kopienu Komisija	27
2007/C 211/50	Lieta C-320/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 11. jūlijā ierosinājusi Antartica Srl par Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2007. gada 10. maija spriedumu lietā T-47/06 Antartica Srl/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)	27
2007/C 211/51	Lieta C-324/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Conseil d'Etat (Beļģija) 2007. gada 12. jūlija rīkojumu — Coditel Brabant SA/1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutelé), 3. Région de Bruxelles-Capitale	27
2007/C 211/52	Lieta C-325/07: Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	28
2007/C 211/53	Lieta C-328/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	28
2007/C 211/54	Lieta C-329/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika	29
2007/C 211/55	Lieta C-333/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Cour administrative d'appel de Lyon (Francija) 2007. gada 17. jūlija rīkojumu — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne	29
2007/C 211/56	Lieta C-340/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	29
2007/C 211/57	Lieta C-341/07: Prasība, kas celta 2007. gada 20. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste	30
2007/C 211/58	Lieta C-342/07: Prasība, kas celta 2007. gada 24. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika	30
2007/C 211/59	Lieta C-345/07: Prasība, kas celta 2007. gada 25. jūlijā — Komisija/Grieķijas Republika	30
2007/C 211/60	Lieta C-346/07: Prasība, kas celta 2007. gada 25. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika	31

Pirmās instances tiesa

2007/C 211/61	Lieta T-189/02: Pirmās instances tiesas 2007. gada 18. jūlija spriedums — <i>Ente per le Ville vesuviane</i> /Komisija (Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Kopienas finanšu atbalsta slēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Atbalsta galīgā saņēmēja tiesības celt prasību — Tiesā saikne — Tiesības uz aizstāvību — Regulas (EEK) Nr. 4254/88 ar grozījumiem 12. panta pārkāpums — Nav veikta izmeklēšana) 32	32
2007/C 211/62	Lieta T-344/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 19. jūlija spriedums — <i>Bouychou</i> /Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība — Lēmums par Francijas piešķirtā atbalsta sabiedrībai <i>Stardust Marine</i> atgūšanu — Lēmuma atcelšana ar Tiesas spriedumu) 32	32
2007/C 211/63	Lieta T-360/04: Pirmās instances tiesas 2007. gada 19. jūlija spriedums — <i>FG Marine</i> /Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība — Lēmums par Francijas piešķirtā atbalsta sabiedrībai <i>Stardust Marine</i> atgūšanu — Lēmuma atcelšana ar Tiesas spriedumu) 33	33
2007/C 211/64	Lieta T-345/05 R II: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 27. jūnija rīkojums — V/Parlaments (Pagaidu noregulējums — Eiropas Parlamenta deputāta imunitātes atņemšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamība) 33	33
2007/C 211/65	Lieta T-130/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 25. jūnija rīkojums — <i>Drax Power u.c.</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Vide — Direktīva 2003/87/EK — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai — Piedāvātais grozījums emisijas kvotu valsts sadales plānā — Komisijas atteikums — Nepieņemamība) 33	33
2007/C 211/66	Lieta T-190/07: Prasība, kas celta 2007. gada 31. maijā — <i>KEK DIAGLOS</i> /Eiropas Kopienu Komisija 34	34
2007/C 211/67	Lieta T-217/07: Prasība, kas celta 2007. gada 26. jūnijā — <i>Las Palmeras</i> /Padome un Komisija 34	34
2007/C 211/68	Lieta T-218/07: Prasība, kas celta 2007. gada 26. jūnijā — <i>Agroquivir</i> /Padome un Komisija 35	35
2007/C 211/69	Lieta T-219/07: Prasība, kas celta 2007. gada 25. jūnijā — <i>DSV Road</i> /Komisija 36	36
2007/C 211/70	Lieta T-225/07: Prasība, kas celta 2007. gada 29. jūnijā — <i>Thomson Sales Europe</i> /Komisija 36	36
2007/C 211/71	Lieta T-226/07: Prasība, kas celta 2007. gada 20. jūnijā — <i>Prana Haus</i> /ITSB (PRANAHAUS) 37	37
2007/C 211/72	Lieta T-227/07: Prasība, kas celta 2007. gada 28. jūnijā — Spānija/Komisija 37	37
2007/C 211/73	Lieta T-228/07: Prasība, kas celta 2007. gada 29. jūnijā — <i>Malheiro</i> /Komisija 38	38
2007/C 211/74	Lieta T-233/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 5. jūlijā ierosinājusi <i>Maddalena Lebedef-Caponi</i> par Civildienesta tiesas 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā F-71/06 <i>Lebedef-Caponi</i> /Komisija 39	39
2007/C 211/75	Lieta T-234/07: Prasība, kas celta 2007. gada 3. jūlijā — <i>Koninklijke Grolsch</i> /Komisija 39	39
2007/C 211/76	Lieta T-235/07: Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — <i>Bavaria</i> /Komisija 40	40
2007/C 211/77	Lieta T-236/07: Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — Vācijas Federatīvā Republika/Komisija 41	41

2007/C 211/78	Lieta T-237/07: Prasība, kas celta 2007. gada 26. jūnijā — <i>CityLine Hungary</i> /Eiropas Kopienu Komisija	41
2007/C 211/79	Lieta T-238/07: Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — <i>Ristic u. c./Komisija</i>	42
2007/C 211/80	Lieta T-239/07: Prasība, kas celta 2007. gada 9. jūlijā — <i>Pathé Distribution/EACEA</i>	42
2007/C 211/81	Lieta T-240/07: Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — <i>Heineken Nederland</i> un <i>Heineken</i> /Komisija	43
2007/C 211/82	Lieta T-241/07: Prasība, kas celta 2007. gada 10. jūlijā — <i>Buzzi Unicem</i> /Komisija	44
2007/C 211/83	Lieta T-242/07: Prasība, kas celta 2007. gada 6. jūlijā — <i>Weiler/ITSB — CISQ (“Q2WEB”)</i>	45
2007/C 211/84	Lieta T-243/07: Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — Polijas Republika/Eiropas Kopienu Komisija	45
2007/C 211/85	Lieta T-244/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — <i>Campo de Cartagena</i> /Padome un Komisija	46
2007/C 211/86	Lieta T-245/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — <i>Virsa</i> /Padome un Komisija	46
2007/C 211/87	Lieta T-246/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — <i>Coesagro</i> /Padome un Komisija	47
2007/C 211/88	Lieta T-247/07: Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — Slovēnija/Komisija	47
2007/C 211/89	Lieta T-248/07: Prasība, kas celta 2007. gada 12. jūlijā — Čehijas Republika/Komisija	48
2007/C 211/90	Lieta T-252/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Sungro</i> /Padome un Komisija	49
2007/C 211/91	Lieta T-253/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas</i> /Padome un Komisija	49
2007/C 211/92	Lieta T-254/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Pinzón</i> /Padome un Komisija	49
2007/C 211/93	Lieta T-255/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Algodonera de Palma</i> /Padome un Komisija	49
2007/C 211/94	Lieta T-256/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. jūlijā — Irānas tautas Modžahedu organizācija/ Padome	50
2007/C 211/95	Lieta T-257/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — Francija/Komisija	50
2007/C 211/96	Lieta T-258/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Campo de Alcalá del Río</i> /Padome un Komisija	51
2007/C 211/97	Lieta T-259/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Algusa Algodonera Utrerana</i> /Padome un Komisija	51
2007/C 211/98	Lieta T-260/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — <i>Las Marismas de Lebrija</i> /Padome un Komisija	52
2007/C 211/99	Lieta T-261/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Komisija/ <i>Banca di Roma</i>	52

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinjums</i>)	<i>Lappuse</i>
2007/C 211/100	Lieta T-262/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Lietuva/Komisija	53
2007/C 211/101	Lieta T-266/07: Prasība, kas celta 2007. gada 9. jūlijā — <i>Air One</i> /Komisija	54
2007/C 211/102	Lieta T-276/07: Prasība, kas celta 2007. gada 23. jūlijā — <i>Martin</i> /Eiropas Parlaments	55
2007/C 211/103	Lieta T-278/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 18. jūlijā ierosinājis <i>Luigi Marcuccio</i> par Civildienesta tiesas 2007. gada 11. maija rīkojumu lietā F-2/06 <i>Luigi Marcuccio</i> /Komisija	55
2007/C 211/104	Lieta T-279/07: Prasība, kas celta 2007. gada 23. jūlijā — Francija/Komisija	56
2007/C 211/105	Lieta T-284/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 24. jūlijā ierosinājis Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) par Civildienesta tiesas 2007. gada 22. maija spriedumu lietā F-97/06 <i>López Teruel</i> /ITSB	57
2007/C 211/106	Lieta T-326/06: Pirmās instances tiesas 2007. gada 27. jūnija rīkojums — <i>Total</i> /ITSB — <i>Peterson</i> (“Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION”)	57
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2007/C 211/107	Lieta F-7/06: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 11. jūlija spriedums — <i>B</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi)	58
2007/C 211/108	Lieta F-143/06: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 12. jūlija rīkojums — <i>Continolo</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Pensijas tiesību pārcelšana — Acīmredzama nepieņemamība)	58

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PAZIŅO-
JUMI

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2007/C 211/01)

Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 199, 25.8.2007.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 183, 4.8.2007.

OV C 170, 21.7.2007.

OV C 155, 7.7.2007.

OV C 140, 23.6.2007.

OV C 129, 9.6.2007.

OV C 117, 26.5.2007.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi un paziņojumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-503/04) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Tiesas spriedums, ar ko konstatē pienākumu neizpildi — Neizpilde — EKL 228. pants — Tiesas sprieduma izpildes pasākumi — Līguma laušana)

(2007/C 211/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — B. Šima [B. Schima], pārstāvis)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — V. D. Plesings [W.-D. Plesing] un K. Šulce-Bāra [C. Schulze-Bahr], pārstāvji, H. J. Prīss [H.-J. Prieß], Rechtsanwalt)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un Ž. K. Grasia [J. C. Gracia], pārstāvji), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H. H. Sevenstere [H. G. Sevenster] un D. J. M. de Hrāfe [D. J. M. de Grave], pārstāvji), Somijas Republika (pārstāve — T. Pinne [T. Pynnä], pārstāve)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 228. pants — 2003. gada 10. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-20/01 un C-28/01 neizpilde — Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai [publisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] (OV L 209, 1. lpp.) — Brunsvikas pilsētas un Bokhornas pašvaldības piešķirtās līguma slēgšanas tiesības, neizsludinot konkursu — Lūgums noteikt kavējuma naudu

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Kopienu Komisijas saskaņā ar EKL 228. pantu izdotajā argumentētajā atzinumā paredzētajā termiņā neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2003. gada 10. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-20/01 un C-28/01 Komisija/Vācija par Brunsvikas (Vācija) pilsētas noslēgtu līgumu par atkritumu apglabāšanu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto pantu;

2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 45, 19.2.2005.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 12. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-507/04) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 79/409/EEK — Transponēšanas pasākumi)

(2007/C 211/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek, B. Schima un M. Lang, pārstāvji)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — H. Dossi, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.) nepareiza un nepilnīga transponēšana

Rezolutīvā daļa

1) netransponējot pareizi

- Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību 1. panta 1. un 2. punktu Burgenlandē, Karintijā, Lejasaustrijā, Augšaustrijā un Štīrijā,
- Direktīvas 79/409 5. pantu Burgenlandē, Karintijā, Lejasaustrijā, Augšaustrijā un Štīrijā,
- Direktīvas 79/409 6. panta 1. punktu Augšaustrijā,
- Direktīvas 79/409 7. panta 1. punktu Karintijā, Lejasaustrijā un Augšaustrijā,
- Direktīvas 79/409 7. panta 4. punktu šādās Zemēs attiecībā uz šādām sugām:
 - Karintijā attiecībā uz medni, rubeni, lauci, sloku, lauku balodi un gredzenūbeli,
 - Lejasaustrijā attiecībā uz lauku balodi, medni, rubeni un sloku,
 - Augšaustrijā attiecībā uz medni, rubeni un sloku,
 - Zalcburgas zemē attiecībā uz medni, rubeni un sloku,
 - Štīrijā attiecībā uz medni, rubeni un sloku,
 - Tirolē attiecībā uz medni un rubeni,
 - Forarlbergā attiecībā uz rubeni un
 - Vīnes zemē attiecībā uz sloku,
- Direktīvas 79/409 8. pantu Lejasaustrijā,
- Direktīvas 79/409 9. panta 1. un 2. punktu Burgenlandē, Lejasaustrijā — attiecībā uz Lejasaustrijas Dabas aizsardzības likuma (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz) 20. panta 4. punktu, Augšaustrijā, Zalcburgas zemē, Tirolē un Štīrijā,
- Direktīvas 79/409 11. pantu Lejasaustrijā,

Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 10. un 249. pants, kā arī Direktīvas 79/409 18. pants;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato/Lucchini Siderurgica SpA*

(Lieta C-119/05) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — EOTK — Melnā metalurģija — Atbalsts, kas atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu — Atgūšana — Valsts tiesas sprieduma res judicata spēks)

(2007/C 211/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ministero dell'Industria, del Commercio et dell'Artigianato

Atbildētāja: Lucchini Siderurgica SpA

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Consiglio di Stato* — Atbalsta, kas atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un ir pretrunā ar Komisijas 1985. gada 27. novembra Lēmumu Nr. 3484/85/ EOTK, ar ko nosaka Kopienų noteikumus atbalstam metālapstrādei (OV L 340, 1. lpp.), atgūšana — Valsts pienākums atgūt atbalstu, neskatoties uz civillietu tiesas likumīgā spēkā stājušos spriedumu par pretējo

Rezolutīvā daļa:

Kopienų tiesībām ir pretēja tādas valsts tiesību normas piemērošana, kura paredz nepiemērot res judicata principu, kas nostiprināts Itālijas civilkodeksa (codice civile) 2909. pantā, ja tās piemērošana ir šķērslis atgūt atbalstu, kas piešķirts, pārkāpjot Kopienų tiesības, un kurš ir ticis atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu ar Eiropas Kopienų Komisijas galīgo lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 45, 19.2.2005.

⁽¹⁾ OV C 132, 28.5.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā
(*Bundessozialgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Gertraud Hartmann/Freistaat Bayern*

(Lieta C-212/05) ⁽¹⁾

(Pārrobežu darba ņēmējs — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — Dzīvesvietas pārcelšana uz citu dalībvalsti — Nestrādājošs laulātais — Bērna kopšanas pabalsts — Laulātajam atteikta piešķiršana — Sociālā priekšrocība — Dzīvesvietas nosacījums)

(2007/C 211/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundessozialgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Gertraud Hartmann*

Atbildētāja: *Freistaat Bayern*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundessozialgericht* — Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) interpretācija — Darba ņēmēja jēdziens — Vācijas ierēdnis, kas pārcēlis savu dzīvesvietu uz Austriju, bet turpina strādāt Vācijā — Atteikums piešķirt bērna kopšanas pabalstu (*Erziehungsgeld*) viņa sievai, kas ir Austrijas pilsoņe, dzīvo Austrijā un nestrādā Vācijā — Sociālā priekšrocība

Rezolutīvā daļa

- 1) dalībvalsts pilsonis, kas, saglabājot savas darba attiecības šajā valstī, ir pārcēlis savu dzīvesvietu uz citu dalībvalsti un kopš tā laika strādā kā pārrobežu darba ņēmējs, var atsaukties uz "migrējoša darba ņēmēja" statusu Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā izpratnē;
- 2) tādos apstākļos kā pamata prāvā Regulas Nr. 1612/68 7. panta 2. punkts aizliedz migrējoša darba ņēmēja, kurš strādā kādā dalībvalstī, nestrādājošam laulātajam, kurš dzīvo citā dalībvalstī, nepiešķirt tādu sociālo priekšrocību kā Vācijas bērna kopšanas pabalstu tāpēc, ka viņam pirmajā minētajā valstī nav ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne parastās dzīvesvietas.

⁽¹⁾ OV C 193, 6.8.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā
(*Bundessozialgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Wendy Geven/Land Nordrhein-Westfalen*

(Lieta C-213/05) ⁽¹⁾

(Pārrobežu darba ņēmējs — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — Bērna kopšanas pabalsts — Piešķiršanas atteikums — Sociāla priekšrocība — Nosacījums par dzīvesvietu)

(2007/C 211/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundessozialgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Wendy Geven*

Atbildētāja: *Land Nordrhein-Westfalen*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundessozialgericht* — Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 7. panta 2. punkts — Sociāla priekšrocība — Valsts tiesību akti, kas bērna kopšanas pabalsta (*Erziehungsgeld*) piešķiršanai personām, kurām valstī nav pastāvīgā dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta, uzliek nosacījumu būt nodarbinātai vairāk par 15 stundām nedēļā (*Geringfügigkeitsgrenze*)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā 7. panta 2. punkts pieļauj nepiešķirt saskaņā ar dalībvalsts tiesisko regulējumu tādu sociālo priekšrocību kā Vācijas bērna kopšanas pabalstu citas dalībvalsts pilsoņei, kas dzīvo šajā valstī un pirmajā minētajā valstī veic mazsvarīgu darbu (no 3 līdz 14 stundām nedēļā), jo pirmajā minētajā valstī tai nav nedz pastāvīgās dzīvesvietas, nedz parastās uzturēšanās vietas.

⁽¹⁾ OV C 193, 6.8.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Société thermale d'Eugénie-Les-Bains/Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Lieta C-277/05) ⁽¹⁾

(PVN — Piemērošanas joma — Rokasnauda, kas iemaksāta saistībā ar līgumiem par tādu pakalpojumu sniegšanu, kuriem piemēro PVN, un ko pakalpojuma sniedzējs ietur atkāpšanās gadījumā — Kvalifikācija)

(2007/C 211/07)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Société thermale d'Eugénie-Les-Bains

Atbildētāja: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Conseil d'État (Francija) — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 2. panta 1. punkta interpretācija — Piemērošanas joma — Rokasnauda, kas iemaksāta saistībā ar līgumiem par tādu pakalpojumu sniegšanu, kuriem piemēro pievienotās vērtības nodokli, un ko pakalpojuma sniedzējs ietur atkāpšanās gadījumā — Kvalificēšana par samaksu par rezervēšanu vai par kompensāciju par līguma laušanu

Rezolutīvā daļa:

2. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir interpretējami tādā veidā, ka summas, kas kā rokasnauda iemaksātas saistībā ar līgumiem par tādu viesnīcu pakalpojumu sniegšanu, kuriem piemēro pievienotās vērtības nodokli, ja klients izmanto tam sniegto atkāpšanās iespēju un ja tūristu mītnes vadītājs šīs summas ietur, ir uzskatāmas par fiksētu kompensāciju par līguma laušanu, ko maksā, atļūdzinot

kaitējumu, kurš nodarīts ar klienta neierašanos, bez tiešas saiknes ar kādu no pakalpojumiem, ko sniedz par atlīdzību, un tādējādi tām nepiemēro šo nodokli.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.9.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-399/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 93/38/EEK — Publiskie iepirkumi ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarēs — Termoelektrocēnāles būvniecība un nodošana ekspluatācijā — Nosacījumi par pielaišanu dalībai konkursā)

(2007/C 211/08)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Patakia un X. Lewis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — D. Tsagkaraki un V. Christianos)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.), 4. panta 2. punkta pārkāpums — Divu sabiedrību, kas neatbilst ne paziņojuma nosacījumiem, ne līguma dokumentu nosacījumiem, pielaišana dalībai konkursā — Termocēnāles būvniecība un nodošana ekspluatācijā Lavrio apdzīvotajā vietā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 22, 28.1.2006.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Polijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-460/05) ⁽¹⁾

(Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Vispārējās aprūpes māsas — Vecmātes — Speciālie noteikumi, ko piemēro Polijā izdotajiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem — Spēkā esamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Ieviešana ar pievienošanās aktu)

(2007/C 211/09)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji — J. Pietras, M. Szpunar un M. Brzezińska)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — U. Rösslein un A. Padowska), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. C. Giorgi Fort, R. Szostak un F. Florindo Gijón)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un A. Stobiecka-Kuik)

Priekšmets

Atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.) 33. panta 2. punktu un 43. panta 3. punktu — Polijas kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu ieguvušo vispārējās aprūpes māsu un vecmāšu speciāls tiesību atzīšanas regulējums

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.3.2006.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Olicom A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-142/06) ⁽¹⁾

(Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Automātiskas datu apstrādes iekārtas — Tīkla kartes ar “modema” funkciju — “Īpašas funkcijas” jēdziens)

(2007/C 211/10)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Olicom A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Østre Landsret — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3009/95 (OV L 319, 1. lpp.), interpretācija — Pozīcija 8471 (automātiskās datu apstrādes iekārtas) un pozīcija 8517 (sakarū aparātūra) — Tīkla kartes ar dubulto funkciju piekļuvei vietējam tīklam un interneta tīklam — Īpaša funkcija

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās tīkla kartes, ko ir paredzēts ievietot pārnēsājamajos datoros, sākot ar 1996. gada 1. janvāri ir jāklasificē kā datu apstrādes iekārtas, kuras ietilpst Kopējā muitas tarifa Kombinētajā nomenklatūras pozīcijā 8471, kas ir iekļauta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3009/95.

⁽¹⁾ OV C 143, 17.6.2006.

Tiesas (astotā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-155/06) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/29/Euratom — Darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzība pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām — Pilnīga neatspaukšana noteiktajā termiņā)

(2007/C 211/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Patakia un D. Lawunmi, pārstāvji)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvis — C. White, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu 54. panta prasības Padomes 1996. gada 13. maija Direktīvā 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām (OV L 159, 1. lpp.), nepieņemšana — Noteikumu, kas ļautu pienācīgi iejaukties visās situācijās, kas rada ilgstošu jonizējošu apstarojumu radiācijas avārijas vai iepriekšējās praktiskās darbības dēļ, neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai ļautu pienācīgi iejaukties visās situācijās, kas rada ilgstošu jonizējošu apstarojumu radiācijas avārijas vai iepriekšējās praktiskās darbības dēļ, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 53. pants Padomes 1996. gada 13. maija Direktīvā 96/29/Euratom, kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 121, 20.5.2006.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (*Cour administrative* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *État du grand-duché de Luxembourg/Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink*

(Lieta C-182/06) ⁽¹⁾

(EKL 39. pants — Nerezidentu ienākuma nodoklis — Nodokļa likmes aprēķināšana — Nekustamais īpašums, kas atrodas citā dalībvalstī — Negatīvu īres ienākumu neņemšana vērā)

(2007/C 211/12)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *État du grand-duché de Luxembourg*

Atbildētāji: *Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour administrative* (Luksemburga) — EKL 39. panta interpretācija — Valsts ienākuma nodokļa sistēma attiecībā uz Kopienų pilsoņiem nerezidentiem — Atteikums nodokļa likmes aprēķināšanai ņemt vērā negatīvus īres ienākumus no nekustamā īpašuma, kas atrodas citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa

EKL 39. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas iestājas pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kas neļauj Kopienų pilsonim, kurš nav tās dalībvalsts rezidents, kurā tas gūst viņa ar nodokli apliekamo ienākumu galveno daļu, pieprasīt, lai, aprēķinot šiem ienākumiem piemērojamo nodokļa likmi, tiktu ņemti vērā negatīvie īres ienākumi no nekustamajiem īpašumiem, kuri atrodas citā dalībvalstī un kuros viņš pats nedzīvo, kamēr pirmās valsts rezidents var pieprasīt, lai šie negatīvie īres ienākumi tiktu ņemti vērā.

⁽¹⁾ OV C 143, 17.6.2006.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (AER)/Georgios Karatzoglou

(Lieta C-213/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Pagaidu darbinieks — Līguma laušana)

(2007/C 211/13)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (AER) (pārstāvji — S. Orlandi [S. Orlandi] un Ž. N. Luī [J.-N. Louis], advokāti)

Pretējā puse procesā: Georgios Karatzoglou (pārstāvis — S. A. Pappas [S. A. Pappas] dīkigoros)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04 Karatzoglou/AER, ar kuru Pirmās instances tiesa ir atcēlusi AER lēmumu, ar ko tiek izbeigts prasītāja kā pagaidu darbinieka līgums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcēlt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04 Karatzoglou/AER;
- 2) lietu nodot atpakaļ Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesai, lai tā lemj par Karatzoglu prasījumiem atcēlt Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras (AER) 2004. gada 26. februāra lēmumu, ar ko tiek izbeigts viņa darba līgums;
- 3) atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 178, 29.7.2006.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (Gerechthof te Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — F.T.S. International BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

(Lieta C-310/06) ⁽¹⁾

(Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Klasifikācija — Bezkaula saldēti un ar sāli piesūcināti vistas gaļas gabali — Regulas (EK) Nr. 1223/2002 spēkā esamība)

(2007/C 211/14)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: F.T.S. International BV

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gerechthof te Amsterdam — Komisijas 2002. gada 8. jūlija Regulas (EK) Nr. 1223/2002 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV L 179, 8. lpp.) spēkā esamība — Bezkaula saldēti un ar sāli piesūcināti vistas gaļas gabali

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2002. gada 8. jūlija Regula (EK) Nr. 1223/2002 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā nav spēkā.

⁽¹⁾ OV C 224, 16.9.2006.

Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B. V./Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-402/06) ⁽¹⁾

(Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Produkts, kas tiek iegūts piena sarauzēšanas rezultātā un, ekstrahējot ievērojamu daudzumu sūkalu)

(2007/C 211/15)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Op — en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden — I pielikuma interpretācija Komisijas 1996. gada 9. septembra Regulā (EK) Nr. 1734/96, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 238, 1. lpp.) — Produkts, kas tiek iegūts piena sarauzēšanas rezultātā un, ekstrahējot ievērojamu daudzumu sūkalu, un kas satur 2 % piena proteīnu, kuri 24 līdz 36 stundu ilgā žāvēšanas procesa laikā, pateicoties pievienotā enzīma ietekmei, ir sadalīti

Rezolutīvā daļa:

- 1) Kombinētās nomenklatūras pozīcija 0406, kas ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1996. gada 9. septembra Regulu (EK) Nr. 1734/96, ir interpretējama tādējādi, ka tajā var tikt klasificēts tāds produkts kā pamata lietā, kas tiek iegūts no rūgušpiena, no kura ir ekstrahēta liela daļa sūkalu un kurā 24 līdz 36 stundu ilgā žāvēšanas procesa laikā, pateicoties pievienotā enzīma ietekmei, piena proteīnu daudzums ir samazināts līdz 2 % no kopējā proteīnu daudzuma, un kura sastāvā ir kazeīns un vairāk nekā 50 % mitruma;
- 2) Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija 0406 20 90 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā var tikt klasificēts tāds produkts kā pamata lietā, kas satur vairāk nekā 50 % mitruma un mazāk nekā 1 % taukvielu, un kas ir samalts vienādos 2 līdz 4 mm lielos graudos

un kas paredzēts izmantošanai picu garnējuma ražošanai un siera mērču pagatavošanā.

⁽¹⁾ OV C 310, 16.12.2006.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-517/06) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/98/EK — Valsts sektora informācijas atkalizmantošana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2007/C 211/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Braun un E. Montaguti)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — E. Riedl)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteiktajā termiņā nav pieņemti visi tiesību akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (OV L 345, 90. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai Šteiermarkas un Zalcburgas federālo zemju tiesiskajā regulējumā transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 24.2.2007.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā —
Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-26/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/80/EK —
Kompensācija noziegumos cietušajiem — Netransponēšana
noteiktajā termiņā)

(2007/C 211/17)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-
Durande un A.-M. Rouchaud-Joët, pārstāvji)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvis — N. Dafniou,
pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/80/EK
par kompensāciju noziegumos cietušajiem (OV L 261, 15. lpp.)
prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus
aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa
Direktīvas 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem
prasības, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai
uzliek šī direktīva;
- 2) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 56, 10.3.2007.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā —
Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-50/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/24/EK —
Farmaceutiskās preces — Tradicionāli lietotas augu izcelsmes
zāles — Kopienas kodekss — Cilvēkiem paredzētas zāles —
Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2007/C 211/18)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un
S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — F. Díez Moreno)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta
Direktīvu 2004/24/EK, ar kuru attiecībā uz tradicionāli lietotām
augu izcelsmes zālēm groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas
kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 136,
85. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus
aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes
2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/24/EK, ar kuru attiecībā
uz tradicionāli lietotām augu izcelsmes zālēm groza Direktīvu
2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem pare-
dzētām zālēm, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai
uzliek šī direktīva;
- 2) Spānijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 69, 24.3.2007.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2007. gada 18. jūlijā —
Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-61/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Mehānisms siltumnīcas efektu
izraisošo gāzu emisiju monitoringam — Kioto protokola
īstenošana)

(2007/C 211/19)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — U. Wölker un J.-
B. Laignelot)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Ziņojuma, kurā ir iekļauta informācija, kas ir paredzēta 3. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumā Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā, nesniegšana noteiktajā termiņā — Informācija, kas attiecas uz valsts prognozēm par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām un uz pasākumiem, kuri veikti šo emisiju ierobežošanai un/vai samazināšanai

Rezolutīvā daļa:

1) nedarot zināmu informāciju, kas paredzēta 3. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumā Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumu, ko tai uzliek šī norma;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.4.2007.

Tiesas (septītā palāta) spriedums 2007. gada 12. jūlijā —
Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-90/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/12/EK —
Iepakojums un izlietotais iepakojums — Netransponēšana
noteiktajā termiņā)

(2007/C 211/20)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji —
M. Konstantinidis un J.-B. Laignelot, pārstāvji)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvis — S. Raskin, pārstāvis)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvas 2004/12/EK, ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 47, 26. lpp.), prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvas 2004/12/EK, ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu, prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.4.2007.

Prasība, kas celta 2007. gada 27. aprīlī — Eiropas Kopienu
Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-220/07)

(2007/C 211/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne
un M. Shotter)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, valsts tiesībās transponējot noteikumus par tādu uzņēmumu izraudzīšanos, kas var sniegt universālo pakalpojumu, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek “universālā pakalpojuma” direktīvas 2002/22/EK⁽¹⁾ 8. panta 2. punkts, 12. un 13. pants, kā arī IV pielikums;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasībā Komisija būtībā pārmet atbildētājam, ka tā ir nepareizi transponējusi Direktīvu 2002/22, jo Francijas tiesību aktos ir noteikts, ka kādu no universālā pakalpojuma daļām var uzticēt sniegt jebkuram uzņēmumam, kas šo pakalpojumu var sniegt visā valsts teritorijā. Šādā noteikumā nav ņemts vērā ne iepriekš minētās direktīvas 8. panta 2. punktā paredzētais nediskriminācijas princips, ne arī rentabilitātes un efektivitātes principi, kas izriet no tās 8., 12. un 13. panta, kā arī IV pielikuma, jo ar to *a priori* tiek izslēgti uzņēmumi, kuri universālo pakalpojumu nevar sniegt visā valsts teritorijā. Patī par sevi direktīva, protams, neizslēdz iespēju beigās izraudzīties tikai vienu uzņēmumu, kam uzticēt sniegt pakalpojumus visā valsts teritorijā, bet katrā ziņā tā uzliek dalībvalstīm pienākumu iepriekš īstenot atklātu procedūru atbilstoši direktīvas 8. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem, lai nodrošinātu, ka iespējamā viena uzņēmuma izraudzīšanās būtu visefektīvākais un rentablākais risinājums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 1. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste**(Lieta C-263/07)**

(2007/C 211/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, netransponējot pareizi Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾ 9. panta 4. punktu un 13. panta 1. punktu, kā arī I pielikumu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija savu prasības pieteikumu pamato ar trim iebildumiem.

Ar pirmo iebildumu Komisija vispirms pārmet atbildētājam, ka Direktīvas 96/61 9. panta 4. punktu tā ir transponējusi nepareizi tiktāl, ciktāl “labāko pieejamo metožu” pareizo definīciju tā ir papildinājusi ar norādi uz minēto metožu “pārmērīgi augstām izmaksām”, kura direktīva nav iekļauta. Lai gan direktīva paredz, ka labākās pieejamās metodes ir metodes, kuras ir izstrādātas tiktāl, ka ir ieviešamas attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus nosacījumus, tā neļauj sistemātiski izslēgt metodes, kuru piemērošana un pieejamība izraisītu pārmērīgi augstas izmaksas attiecībā uz vidēja apmēra ekonomiski labā kārtībā esošiem šīs pašas vai līdzīgas nozares uzņēmumiem. Šādi precizējumi pārsniedzot to, ko šajā sakarā paredz direktīva.

Ar otro iebildumu Komisija turpinājumā pārmet atbildētājam, ka tā ir sašaurinājusi direktīvas 13. panta 1. punktā paredzēto atļaujas izsniegšanas nosacījumu pārskatīšanas un atjaunināšanas pienākuma piemērošanas jomu, jo atbilstoši valsts transponēšanas noteikumiem šo pārskatīšanu veic tikai trijos norādītajos gadījumos vai “pienācīgi pamatotas” vajadzības gadījumā. Šie noteikumi tāpat ir šaurāki nekā direktīvas noteikumi, kurā ir vienkārši norādīts uz atļaujas izsniegšanas nosacījumu “periodisku” pārskatīšanu un atjaunināšanu “vajadzības gadījumā”.

Ar trešo iebildumu Komisija atbildētājam visbeidzot pārmet, ka tā ir transponējusi nepareizi direktīvas I pielikumu tiktāl, ciktāl valsts transponēšanas pasākumos runa ir par “kurinātavām ar nominālo siltumspēju virs 50 MW” un nevis, kā ir norādīts minētā pielikuma 1.1. punktā, par “sadedzināšanas iekārtām ar nominālo siltumspēju virs 50 MW”. Šī pēdējā kategorija esot plašāka par vienīgi kurinātavu kategoriju.

⁽¹⁾ OV L 257, 26. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 6. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-268/07)

(2007/C 211/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Kukovec, pārstāvji)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽¹⁾, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šās direktīvas 71. pants;

Pakārtoti,

atzīt, ka, nedarot zināmus Komisijai normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šās direktīvas 71. pants;

2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2004/17/CE transponēšanai beidzās 2006. gada 31. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 134, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-271/07)

(2007/C 211/24)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽¹⁾ 2. panta 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10. un 11. punktu, 3. pantu, 5. pantu, 6. panta 1. punktu, 8. pantu, 9. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, 10. pantu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 1. un 2. punktu, 14. pantu, 17. panta 2. punktu, I pielikumu un IV pielikumu transponējot nepilnīgi vai nepareizi, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasībā Komisija pārmet atbildētājai, ka vairākus būtiskus Direktīvas 96/61 noteikumus tā ir transponējusi nepilnīgā vai nepareizā veidā, tas ir, nav transponējusi. Prasība, kas attiecas uz Valonijas apgabala un Briseles apgabala veiktajiem (vai neveiktajiem) pasākumiem, it īpaši attiecas uz minēto pasākumu materiālās piemērošanas jomas un direktīvas materiālās piemērošanas jomas atbilstības trūkumu un pārāk plašu rīcības brīvību, kas reģionālām iestādēm esot piešķirta attiecībā uz izmantošanas atļaujām un apstākļiem, kuros ir jāveic izmantošanas nosacījumu atkārtota pārbaude un/vai aktualizēšana.

⁽¹⁾ OV L 257, 26. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-272/07)

(2007/C 211/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Kukovec)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

1. atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (⁽¹⁾), Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 80. pants;

pakārtoti:

atzīt, ka, nepaziņojot Komisijai par normatīviem un administratīviem aktiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 80. pants;

2. piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/18/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 31. janvārī.

(⁽¹⁾) OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-273/07)

(2007/C 211/26)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Kukovec)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasījumi:

1. atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/51/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK XX pielikumu un Direktīvas 2004/18/EK VIII pielikumu par iepirkumu (⁽¹⁾), prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 3. pants;

pakārtoti:

atzīt, ka, nedarot Komisijai zināmus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/51/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK XX pielikumu un Direktīvas 2004/18/EK VIII pielikumu par iepirkumu, prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 3. pants;

2. piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2005/51/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 31. janvārī.

(⁽¹⁾) OV L 257, 127. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Corte d'appello di Firenze (Itālija) 2007. gada 11. jūnija rīkojumu — Nancy Delay/Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Itālijas Republika

(Lieta C-276/07)

(2007/C 211/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte d'appello di Firenze

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Nancy Delay

Atbildētāji: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Itālijas Republika

Prejudiciālais jautājums

Vai Dibināšanas līguma 39. pants un atvasinātie tiesību akti (tostarp no 2001. gada 21. jūnija sprieduma lietā C-212/99 un 2006. gada 18. jūlija sprieduma lietā C-119/04 izrietošā interpretācija) var tikt interpretēti tādā nozīmē, ka ir likumīgs tāds tiesiskais regulējums, kas tiek attiecināts uz tā sauktajiem "apmaiņas lektoriem", kuri iepriekš ir pieņēmti darbā, pamatojoties uz darba līgumu uz noteiktu laiku (saskaņā ar Likumu Nr. 62/1967), un kas gadījumā, ja šāds līgums tiek aizvietots ar līgumu uz nenoteiktu laiku, nenodrošina visu to tiesību aizsardzību, kuras iegūtas, sākot no to pirmās nodarbinātības dienas, rada sekas ne tikai attiecībā uz atalgojuma paaugstinājumu, bet arī attiecībā uz darba stāža ņemšanu vērā un darba devēja veiktajam iemaksām sociālā nodrošinājuma sistēmā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co./Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-278/07)

(2007/C 211/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (⁽¹⁾) 3. panta 1. punkta 1. apakšpunkta pirmajā teikumā reglamentētais noilguma termiņš ir piemērojams arī gadījumos, ja pārkāpums tika izdarīts vai beidzās pirms stājās spēkā Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95?
- 2) Vai minētajā punktā reglamentētais noilguma termiņš vispār ir piemērojams tādiem administratīviem pasākumiem kā piešķirtās eksporta kompensācijas atgūšana, pamatojoties uz pārkāpumu?

Gadījumā, ja uz šiem jautājumiem tiktu atbildēts apstipriņoši:

- 3) Vai ilgāku termiņu, ko saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 3. panta 3. punktu dalībvalsts var noteikt, drīkst piemērot arī gadījumos, ja šāds ilgāks termiņš bija noteikts dalībvalsts tiesībās vēl, pirms tika izdota iepriekš minētā regula? Vai šādu ilgāku termiņu var piemērot arī gadījumos, ja tas nebija paredzēts specifiskā tiesiskajā regulējumā eksporta kompensācijas atgūšanai vai kopumā administratīvos pasākumos, bet gan izrietēja no attiecīgās dalībvalsts vispārēja tiesiskā regulējuma (standarta noteikumiem), kas ietver visus noilguma gadījumus, kas nav atsevišķi reglamentēti?

(⁽¹⁾) OV L 312, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — Vion Trading GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-279/07)

(2007/C 211/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vion Trading GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (⁽¹⁾) 3. panta 1. punkta 1. apakšpunkta pirmajā teikumā reglamentētais noilguma termiņš ir piemērojams arī gadījumos, ja pārkāpums tika izdarīts vai beidzās pirms stājās spēkā Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95?
- 2) Vai minētajā punktā reglamentētais noilguma termiņš vispār ir piemērojams tādiem administratīviem pasākumiem kā piešķirtās eksporta kompensācijas atgūšana, pamatojoties uz pārkāpumu?

Gadījumā, ja uz šiem jautājumiem tiktu atbildēts apstiprinoši:

- 3) Vai ilgāku termiņu, ko saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 3. panta 3. punktu dalībvalsts var noteikt, drīkst piemērot arī gadījumos, ja šāds ilgāks termiņš bija noteikts dalībvalsts tiesībās vēl, pirms tika izdota iepriekš minētā regula? Vai šādu ilgāku termiņu var piemērot arī gadījumos, ja tas nebija paredzēts specifiskā tiesiskajā regulējumā eksporta kompensācijas atgūšanai vai kopumā administratīvos pasākumos, bet gan izrietēja no attiecīgās dalībvalsts vispārēja tiesiskā regulējuma (standarta noteikumiem), kas ietver visus noilguma gadījumus, kas nav atsevišķi reglamentēti?

(⁽¹⁾) OV L 312, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — Ze Fu Fleischhandel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-280/07)

(2007/C 211/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (⁽¹⁾) 3. panta 1. punkta 1. apakšpunkta pirmajā teikumā reglamentētais noilguma termiņš ir piemērojams arī gadījumos, ja pārkāpums tika izdarīts vai beidzās pirms stājās spēkā Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95?
- 2) Vai minētajā punktā reglamentētais noilguma termiņš vispār ir piemērojams tādiem administratīviem pasākumiem kā piešķirtās eksporta kompensācijas atgūšana, pamatojoties uz pārkāpumu?

Gadījumā, ja uz šiem jautājumiem tiktu atbildēts apstiprinoši:

- 3) Vai ilgāku termiņu, ko saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 3. panta 3. punktu dalībvalsts var noteikt, drīkst piemērot arī gadījumos, ja šāds ilgāks termiņš bija noteikts dalībvalsts tiesībās vēl, pirms tika izdota iepriekš minētā regula? Vai šādu ilgāku termiņu var piemērot arī gadījumos, ja tas nebija paredzēts specifiskā tiesiskajā regulējumā eksporta kompensācijas atgūšanai vai kopumā administratīvos pasākumos, bet gan izrietēja no attiecīgās dalībvalsts vispārēja tiesiskā regulējuma (standarta noteikumiem), kas ietver visus noilguma gadījumus, kas nav atsevišķi reglamentēti?

(⁽¹⁾) OV L 312, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2007. gada 13. jūnija rīkojumu — Bayerische Hypotheken — und Vereinsbank AG/Hauptzollamt Hamburg — Jonas

(Lieta C-281/07)

(2007/C 211/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Bayerische Hypotheken — und Vereinsbank AG

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg — Jonas

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais teikums ir piemērojams eksportētājam nepamatoti piešķirtas eksporta kompensācijas atgūšanas prasījumiem arī gadījumos, ja šis eksportētājs nav izdarījis pārkāpumu?

Gadījumā, ja uz jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši:

2) Vai šī tiesību norma ir atbilstoši piemērojama šādu labumu atgūšanas prasījumiem, kas vērsti pret personu, kam eksportētājs ir nodevis tiesības saņemt eksporta kompensāciju?

⁽¹⁾ OV L 312, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-286/07)

(2007/C 211/32)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — B. Stromsky)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pirms tādu transportlīdzekļu reģistrācijas, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, pieprasot iesniegt izrakstu par pārdevēja reģistrāciju komercreģistrā, kaut arī šāds izraksts netiek prasīts attiecībā uz transportlīdzekļiem, kuri iepriekš bijuši reģistrēti Luksemburgā, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 28. pants;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasībā Komisija kritizē nosacījumus, ko atbildētāja paredzējusi tādu lietotu transportlīdzekļu reģistrācijai, kuri iepriekš ir bijuši reģistrēti citā dalībvalstī.

Pirms minēto transportlīdzekļu reģistrācijas Luksemburgā, pārbaudot papildu dokumentus un it īpaši pieprasot iesniegt oficiālu izrakstu par transportlīdzekļa pārdevēja reģistrāciju komercreģistrā, atbildētāja apgrūtinā tādu transportlīdzekļu ieviešanu, kas iepriekš ir bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, un tādējādi preču brīvu apriti.

Šāds šķērslis ir aizliegts ar EKL 28. pantu un tas it īpaši traucē tāpēc, ka attiecas galvenokārt uz ievestajiem transportlīdzekļiem, bet attiecībā uz lietotajiem transportlīdzekļiem, kas iepriekš ir bijuši reģistrēti Luksemburgā, netiek veiktas tādas pašas dokumentu pārbaudes.

Turklāt pamatojums, ko šim šķērslim ir norādījusi atbildētāja, ir maz ticams, jo tās rīcībā jau bija nozīmīgi kontroles līdzekļi, lai pārlicinātos, ka attiecīgie transportlīdzekļi nav ievesti nelikumīgi, un katrā ziņā tā varēja veikt pasākumus, kas ir mazāk radikāli nekā reģistrācijas atteikums gadījumā, ja netiek sniegts pašreiz pieprasītais izraksts no komercreģistra, piemēram, reģistrācijas procedūras atlikšana uz laiku, kas nepieciešams, lai administratīvās iestādes veiktu pārbaudi.

Prasība, kas celta 2007. gada 14. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-287/07)

(2007/C 211/33)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Kukovec)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasījumi:

1. atzīt, ka, nepieņemot visus tos normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽¹⁾, prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 71. pants;

pakārtoti:

atzīt, ka, nedarot Komisijai zināmus visus tos normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 71. pants;

2. piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/17/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 31. janvārī.

(¹) OV L 134, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 15. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-292/07)

(2007/C 211/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un D. Kukovec, pārstāvji)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

1. atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (¹), prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 80. pants;

pakārtoti:

atzīt, ka, nepažinojot Komisijai par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 80. pants;

2. piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/18/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 31. janvārī.

(¹) OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 19. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-294/07)

(2007/C 211/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Maidani)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (¹), prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 40. pants;

— Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/38/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 29. aprīlī.

(¹) OV L 158, 77. lpp. un — labojumi — OV 2004, L 229, 35. lpp. un OV 2005, L 197, 34. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 20. jūnijā ierosinājusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 29. marta spriedumu lietā T-369/00 *Département du Loiret* (Francija), ko atbalstīja *Scott SA*/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — J. Flett, pārstāvis)

Pārējie lietas dalībnieki: *Département du Loiret*, *Scott SA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu un līdz ar to atcelt apstrīdēto spriedumu tā kopumā;
- pieņemt galīgo nolēmumu izskatāmajā lietā un atzīt, ka Lēmums [2002/14/EK] ⁽¹⁾ ir pietiekami pamatots attiecībā uz saliktās procentu likmes izmantošanu vai arī — ja Tiesa uzskatītu, ka lietu nav iespējams izspriest — nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai sprieduma taisīšanai;
- piespriest prasītājam segt savus, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai radušies tiesvedībā Tiesā un Pirmās instances tiesā;
- piespriest *Scott SA* segt savus tiesāšanās izdevumus abās instancēs pašam.

Pamati un galvenie argumenti

Vispirms, apgalvojot, ka apstrīdētais spriedums ir balstīts uz kļūdainu Kopienu noteikumu valsts atbalsta jomā redzējumu, kurus Pirmās instances tiesa kļūdaini pielīdzinājusi noteikumiem, kas attiecas uz uzņēmumu konkurenci, rīkojuma par nelikumīgā atbalsta atgūšanu datumā, un nevis noteikumiem par konkurenci dalībvalstu starpā minētā atbalsta faktiskās piešķiršanas dienā, apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza astoņus pamatus savas apelācijas sūdzības atbalstam.

Savā pirmajā izvirzītajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, pretēji Pirmās instances tiesas nolēmtajam apstrīdētajā spriedumā, lēmums par nelikumīgi piešķirta atbalsta atgūšanu ir uzskatāms par pietiekami pamatotu, ja vienkāršs matemātisks aprēķins ļauj konstatēt, kāda aprēķina metode ir tikusi izmantota. Tieši tāds esot arī šis gadījums, jo lēmumā bija

ietverta visa nozīmīgā informācija attiecībā uz piešķirtā atbalsta summu, procentu likmi, ilgumu un atgūstamo summu.

Izvirzot savu otro pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka saliktās procentu likmes izmantošana lēmuma pamatojumā katrā ziņā bija vismaz netieši norādīta, ņemot vērā deklarētos mērķus novērst no atbalsta izrietošās priekšrocības un atjaunot iepriekš pastāvošo stāvokli. No šīs perspektīvas raugoties, atgūstamajai summai piemērojamajai procentu likmei nenoliedzami bija jābūt saliktajai procentu likmei, lai tiktu ņemta vērā inflācija un priekšrocība, ko, paejot laikam, bija ieguvis atbalsta saņēmējs.

Savā trešajā izvirzītajā pamatā Komisija apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, mainot par sliktu Komisijai pierādīšanas pienākumu. Komisija uzskata, ka tieši prasītājam pirmajā instancē ir jāpierāda apgalvotās Komisijas prakses izmaiņas saistībā ar rīkojumiem par nelikumīga atbalsta atgūšanu piemērojamo procentu likmi, un nevis Komisijai ir jāpierāda šādu izmaiņu neesamība.

Izvirzot ceturto pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka Komisija nav precizējusi, kādā veidā atbalstu saņēmēji sabiedrība rīkojuma par šī atbalsta atgūšanu pieņemšanas brīdī joprojām ir saglabājuši iegūto priekšrocību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Komisijai šādas priekšrocības pastāvēšana ir jānosaka atbalsta piešķiršanas dienā un nevis tā atgūšanas dienā.

Savā piektajā un sestajā pamatā Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pamatojusies uz pieņēmumiem un nevis pierādījumiem attiecībā uz atbalstu saņēmušās sabiedrības pārdošanas cenu kādai citai sabiedrībai un ir atzinusi, ka šī pārdošanas cena 11 gadus pēc atbalsta piešķiršanas ir faktors, kas Komisijai bija jāņem vērā, nosakot atgūstamo summu. Valsts atbalsta jomā mērķis ir atjaunot iepriekš pastāvošo stāvokli un atgūstamā atbalsta summa līdz ar to vienmēr atbilst sākotnēji piešķirtajai summai, kas līdz pat tās faktiskai atgūšanai ir pakļauta ikgadējai saliktai procentu likmei, neatkarīgi no tā, kā atbalsta saņēmējs ir to šajā starplaikā izmantojis.

Izvirzot savu septīto pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka tas apstākļi, ka atbalsta atgūšanai ir jānotiek atbilstoši valsts tiesību noteikumiem, neizbēgami nozīmē, ka maksājami procenti ir aprēķināmi pēc vienkāršas procentu likmes. Kaut arī ir taisnība, ka pamatsumma un procenti ir atgūstami saskaņā ar valsts tiesībās paredzēto procedūru, procentu likmes noteikšana, tāpat kā jautājums par to, vai šai likmei ir jābūt vienkāršai vai saliktai, ir Kopienu un nevis valsts tiesību jautājums.

Ar savu astoto izvirzīto pamatu Komisija, visbeidzot, apgalvo, ka apstrīdētais spriedums ir pilnīgi nesamērīgs, jo ar to tiek pilnā apmērā atcelts Komisijas lēmums, lai gan būtu bijis iespējams nodalīt pamatsummu no maksājamo procentu summas, kā arī — nodalīt vienkāršas procentu likmes un saliktas procentu likmes izmantošanu.

(¹) Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmums 2002/14/EK par valsts atbalstu, ko Francijas Republika ir piešķirusi *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* (OV L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar VAT and Duties Tribunal, Londona (Apvienotā Karaliste) 2007. gada 29. jūnija rīkojumu — J D Wetherspoon PLC/The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-302/07)

(2007/C 211/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Landgericht Regensburg (Vācija) iesniegusi 2007. gada 21. jūnijā — Staatsanwaltschaft Regensburg/Klaus Bourquain

(Lieta C-297/07)

(2007/C 211/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Regensburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Staatsanwaltschaft Regensburg*

Atbildētājs: *Klaus Bourquain*

Prejudiciālais jautājums

Vai saistībā ar 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā parakstītās Konvencijas, ar ko īsteno Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas un Francijas Republikas 1985. gada 14. jūnija Šengēnas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgajām robežām (¹), 54. panta interpretāciju ir spēkā aizliegums vienas līgumslēdzēja puses likumiski notiesātu personu par to pašu nodarījumu saukt pie kriminālatbildības citai līgumslēdzējai pusei, ja šai personai noteikto sodu saskaņā ar tās valsts tiesībām, kas pieņēmusi spriedumu, nav iespējams izpildīt?

(¹) OV 2000, L 239, 19. lpp.

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal, Londona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *J D Wetherspoon PLC*

Atbildētāja: *The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai PVN summu noapaļošanu regulē tikai valsts tiesības, vai arī Kopienas tiesības? Konkrētāk — vai Pirmās Direktīvas (¹) 2. panta pirmais un otrais punkts un Sestās Direktīvas (²) (2004. gada 1. janvāra redakcijā) 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts un/vai 12. panta 3. punkta a) apakšpunkts un/vai 22. panta 3. punkta b) apakšpunkts apstiprina to, ka noapaļošana ir Kopienas tiesību jautājums?
- 2) Konkrētāk:
 - i) Vai Kopienas tiesības liedz piemērot valsts tiesību normas vai valsts nodokļu iestādes praksi, kas prasa veikt ikvienas PVN summas noapaļošanu uz augšu, ja attiecīgā mazākās valūtas vienības daļa ir 0,50 vai pārsniedz to (piemēram, 0,5 peniji ir jānoapaļo uz augšu līdz tuvākajam pilnajam penijam)?
 - ii) Vai Kopienas tiesības prasa nodokļu maksātājiem atļaut noapaļot uz leju ikvienu PVN summu, kas ietver mazākās pieejamās valūtas vienības daļu?
- 3) PVN ietverošā pārdošanas darījumā — kurā līmenī Kopienas tiesības uzliek prasa piemērot noapaļošanu maksājamā PVN aprēķināšanai: katras atsevišķās vienības līmenī, vienādu preču grupas līmenī, katrā piegādē (ja tajā pašā grozā tiek ietverta vairāk par vienu piegādi), katrā darījuma/kopējā groza līmenī, vai katrā PVN atskaites periodā vai kādā citā līmenī?

4) Vai atbildi uz kādu no jautājumiem ietekmē Kopiesas tiesību vienlīdzīgas attieksmes un fiskālās neitralitātes principi, it īpaši ņemot vērā, ka Apvienotajā Karalistē pastāv atbilstošo nodokļu iestāžu paredzēta atkāpe, kas tikai dažiem tirgotājiem ļauj deklarējamās PVN summas noapaļot uz leju?

(¹) Padomes 1967. gada 11. aprīļa Pirmā direktīva Nr. 67/227/EEK par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OV 71, 1301. lpp.).

(²) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīva Nr. 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Korkein hallinto-oikeus (Somija) 2007. gada 29. jūnija rīkojumu — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

(Lieta C-303/07)

(2007/C 211/39)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

Atbildētāji: Uudenmaan verovirasto un Helsinku pilsēta

Prejudiciālais jautājums

Vai EKL 43. un 48., kā arī EKL 56. un 58. pants ir interpretējami tādējādi, ka tajos garantēto pamatbrīvību īstenošanas nolūkā akciju sabiedrība vai ieguldījumu fonds, kas dibināti saskaņā ar Somijas tiesību aktiem, un ieguldījumu sabiedrība ar mainīgu pamatkapitālu, kas dibināta saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem, ir uzskatāmi par salīdzināmiem, kaut arī Somijas tiesību aktos nepastāv tāda sabiedrības juridiskā forma, kas pilnībā atbilstu ieguldījumu sabiedrībai ar mainīgu pamatkapitālu, ja vienlaikus ir jāņem vērā, ka ieguldījumu sabiedrība ar mainīgu pamatkapitālu, kas ir sabiedrība, kas dibināta saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem, nav minēta to sabiedrību sarakstā, kas ietvertas Direktīvas 90/435/EEK (¹) 2. panta a) apakšpunktā — kam ir pielāgots šajā lietā piemērojamais Somijas tiesiskais regulējums par nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā, un turklāt vēl ir jāņem vērā, ka ieguldījumu sabiedrība ar mainīgu pamatkapitālu saskaņā ar Luksemburgas valsts nodokļu tiesisko

regulējumu ir atbrīvota no ienākuma nodokļa? Vai, ņemot vērā šos apstākļus, ir pārākpieti iepriekš minētie EK līguma panti, ja Luksemburgā reģistrētā ieguldījumu sabiedrība ar mainīgu pamatkapitālu kā dividendžu saņēmēja Somijā nav atbrīvota no dividendēm piemērojamā nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā?

(¹) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Bundesgerichtshof (Vācija) 2007. gada 2. jūlija rīkojumu — Directmedia Publishing GmbH/1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

(Lieta C-304/07)

(2007/C 211/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Directmedia Publishing GmbH

Atbildētāji: 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Prof. Dr. Ulrich Knoop

Prejudiciālais jautājums

Vai datu pārņemšana no (saskaņā ar Direktīvas 96/9/EK 7. panta 1. punktu) aizsargājamas datubāzes citā datubāzē ir uzskatāma par iegūšanu Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību (¹) 7. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja tā tiek īstenota, pamatojoties uz informācijas pieprasījumiem datubāzē pēc individuāla vērtējuma, vai arī iegūšana šīs tiesību normas izpratnē ir konstatējama tikai tādā gadījumā, ja (fiziski) notikusi datubāzes satura nokopēšana?

(¹) OV L 77, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Tribunale civile di Genova* (Itālija) 2007. gada 2. jūlija rīkojumu — *Radiotelevisione italiana SpA (RAI)/PTV Programmazioni Televisive SpA*

(Lieta C-305/07)

(2007/C 211/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Radiotelevisione italiana SpA (RAI)*

Atbildētāja: *PTV Programmazioni Televisive SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts televīzijas uzņēmuma finansēšanai paredzētais nodevas maksāšanas pienākums visiem iekārtu īpašniekiem, kuras domātas apraides signāla uztveršanai, gan valsts, gan reģionālā līmenī ir uzskatāms par valsts atbalstu atbilstoši EK līguma 87. pantam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Komisijas lēmums, par kuru tā 2005. gada 20. aprīlī paziņoja Itālijas *Ministro degli Esteri* [Ārlietu ministrijas ministrs], nav saderīgs ar Kopienas tiesībām tādēļ, ka ir pieļauta kļūda faktos vai kļūda faktisko apstākļu izvērtējumā, jo tajā ir pausts viedoklis, ka uz *RAI* apraides tiesību nodevu ir attiecināms 86. panta 2. punkta izņēmums, bet netika ņemts vērā tas, ka: raidorganizācija, kurai ir piešķirta koncesija, nodrošina sabiedriskās apraides pakalpojumu reģionālā līmenī, reģiona tiesiskajā regulējumā vai īpašos pakalpojumu sniegšanas līgumos nepastāvot nekādai definīcijai par uzdevumiem, kurus raidorganizācijai ir jāizpilda saistībā ar apraides laiku un programmas tīkla, kas domāts saturs izplatīšanai reģionālā līmenī, plānošanu; nav definēti sabiedriskā pakalpojumu sniedzēja pienākumi un nav iespējams pārbaudīt, vai valsts resursi sabiedriskiem pakalpojumiem reģionālā līmenī patiešām tiek izmantoti tikai šādai sabiedriskā pakalpojuma sniegšanai; raidorganizācija, kura ir koncesionārs, nav oficiāli pilnvarota sniegt īpašus sabiedriskos pakalpojumus, bet ir tikai vispārēji pilnvarota veikt sabiedriskos pakalpojumus reģionālā līmenī?
- 3) Vai ar EK līguma 86. pantu vispārēji ir pretrunā valsts tiesību norma, ar ko atsevišķiem reģioniem piešķir likumdošanas tiesības noteikt citus reģionālās sabiedriskās apraides uzdevumus, kur šādu citu ekskluzīvu uzdevumu izpilde tiek uzticēta *RAI Spa*, neveicot publiskā iepirkuma procedūru?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Højesteret* (Augstākā Tiesa) (Dānija) 2007. gada 3. jūlija rīkojumu — *Ruben Andersen/Kommunernes Landsforening*, rīkojoties *Slagelse Kommune* (bijušās *Skælskør Kommune*) vārdā

(Lieta C-306/07)

(2007/C 211/42)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Ruben Andersen*

Atbildētājs: *Kommunernes Landsforening*, rīkojoties *Slagelse Kommune* (bijušās *Skælskør Kommune*) vārdā

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīvas 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem⁽¹⁾ 8. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka koplīgumu, ar kuru ir iecerēts ieviest Direktīvas noteikumus, nevar piemērot attiecībā uz darba ņēmēju, kurš nav biedrs nevienā no organizācijām, kuras ir noslēgušas šo līgumu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, vai frāze "darba ņēmēji [...] bez koplīguma vai koplīgumiem par darba attiecībām" Direktīvas 8. panta 2. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka koplīguma noteikumi vai darba devēja pienākums par iepriekšēju paziņojumu nevar piemērot attiecībā uz darba ņēmēju, kurš nav biedrs nevienā no organizācijām, kuras ir noslēgušas šo līgumu?
- 3) Vai frāzes "pagaidu darba līgums" un "pagaidu [...] darba attiecības" Direktīvas 8. panta 2. punktā attiecas uz īstermiņa darba attiecībām vai arī uz ko citu, piemēram, visām darba attiecībām, kas ir nodibinātas uz noteiktu laiku? Ja tas ir tā, kādus kritērijus būtu jāizmanto, nosakot, vai darba attiecības ir pagaidu (īstermiņa)?

⁽¹⁾ OV L 288, 32. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 5. jūlijā ierosinājis Koldo Gorostiaga Atxalandabaso par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) rīkojumu, kas pasludināts 2007. gada 24. aprīlī lietā T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso/Eiropas Parlaments

(Lieta C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (pārstāvis — D. Rouget, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pamatotu un līdz ar to atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 24. aprīļa rīkojumu;
- pieņemt galīgu lēmumu šajā prāvā un atcelt Eiropas Parlamenta ģenerāļsekretāra 2006. gada 22. marta lēmumu, ar ko prasītājam uzdod atmaksāt summu EUR 118 360,18 apmērā un izdarīt atvilkumu no dažādām parlamenta deputātu asistentu kompensācijām, kas Parlamentam ir jāmaksā prasītājam;
- nolemt, ka atbildētāja sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs atsauca uz sešiem pamatiem savas apelācijas sūdzības pamatojumam.

Ar pirmo pamatu tas apstrīd atsaukšanos uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 111. pantu, kas tam liedz tiesības uz taisnīgu procesu, jo tas iepriekš nav ticis uzklauts Pirmās instances tiesā un tam nav bijusi izdevība atbildēt uz Parlamenta argumentiem.

Ar otro pamatu prasītājs norāda, ka ir pārkāpts objektivitātes princips, jo abas secīgās prasības, kas celtas lietās T-146/04 un T-132/06, kuru rezultātā tapa, attiecīgi, 2005. gada 22. decembra spriedums un 2007. gada 24. aprīļa spriedums -izskatīja pēc būtības vieni un tie paši tiesneši. Tomēr iepriekš minētais princips paredz, ka viens un tas pats tiesnesis, kaut arī vienā un tajā pašā tiesu instancē, nevar izskatīt lietu, kas balstās uz faktiem, kas ir identiski vai pietiekami saistīti ar tās lietas faktiem, kurā tas iepriekš ir pieņēmis lēmumu.

Ar trešo pamatu prasītājs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini novērtējusi 2005. gada 22. decembra sprieduma piemē-

rojāmību. Ja, sakarā ar kompetences trūkumu, bija atcelts Parlamenta ģenerāļsekretāra 2004. gada 24. februārī pieņemtais lēmums, prasītājam patiešām nebija nekāds iemesls iesniegt apelācijas sūdzību par šo spriedumu Tiesā; Tiesas konstatētais kompetences trūkums rada šī trūkuma skartā lēmuma neesamību.

Ar ceturto pamatu prasītājs apstrīd Pirmās instances tiesas sistematisko atteikšanos ņemt vērā argumentus, kurus tas izvirzīja, lai panāktu Parlamenta ģenerāļsekretāra 2006. gada 22. marta lēmuma atcelšanu. Šis pēdējais minētais lēmums patiešām bija jauns lēmums, atšķirīgs no 2004. gada 24. februāra lēmuma un līdz ar to Pirmās instances tiesai bija pienākums izvērtēt pēc būtības un pēc satura visus tai izvirzītos pamatus tā apstrīdēšanai.

Ar piekto pamatu prasītājs pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir atteikusies izvērtēt pamatu par nepārvaramo varu (*force majeure*), lai arī šāds pamats nebija izvirzīts prasībā, kas celta par 2004. gada 24. februāra lēmumu.

Visbeidzot, ar sesto pamatu prasītājs pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav ievērojusi labas pārvaldības principu, it īpaši atsakoties no jebkādas atsaukšanās uz Parlamenta 2001. gada 6. septembrī pieņemto labas administratīvās prakses kodeksu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Lunds tingsrätt (Zviedrija) 2007. gada 5. jūlija rīkojumu — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser/Anders Holmqvist

(Lieta C-310/07)

(2007/C 211/44)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Lunds tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser

Atbildētājs: Anders Holmqvist

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987/EEK ⁽¹⁾ par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/74/EK ⁽²⁾, 8.a pants ir interpretējams tādējādi, ka, lai uzskatītu, ka uzņēmums veic darbību noteiktas dalībvalsts teritorijā, šim uzņēmumam šajā dalībvalstī ir nepieciešams izveidot meitas uzņēmumu vai pastāvīgu darbības vietu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, kādi nosacījumi uzņēmumam ir jāizpilda, lai uzskatītu, ka tas veic darbību vairākās dalībvalstīs?
- 3) Ja tiek uzskatīts, ka uzņēmums veic darbību vairāku dalībvalstu teritorijā un ka darbinieks šīs sabiedrības vārdā veic darbu vairākās no šīm dalībvalstīm, kādi kritēriji nosaka to, kur šis darbs parasti tiek veikts?
- 4) Vai Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/74/EK, 8.a pantam ir tieša iedarbība?

⁽¹⁾ OV L 283, 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 270, 10. lpp.

**Prasība, kas celta 2007. gada 5. jūlijā — Eiropas Kopien
Komisija/Austrijas Republika**

(Lieta C-311/07)

(2007/C 211/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Stromsky un B. Schima, pārstāvji)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenosakot tādu termiņu zāļu ietveršanai *Erstattungskodex* [Atlīdzības kodeksa] dzeltenajā vai zaļajā nodaļā atbilstoši Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās ⁽¹⁾, 6. panta 1. punktam, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs tiesību normas;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 89/105/EEK mērķis cita starpā ir novērst to valsts ekonomisko pasākumu atšķirības, ko veic dalībvalstis, lai labāk kontrolētu sabiedriskās veselības aprūpes sistēmas izdevumus par zālēm. Pie tā pieder to preču klāsta ierobežošanas pasākumi, uz ko attiecas valsts veselības apdrošināšanas sistēma. Lai novērstu, ka šādu atšķirību dēļ rodas šķēršļi zāļu tirdzniecībai Kopienā, direktīva paredz noteiktas prasības to preču ietveršanai tādu zāļu sarakstā, uz kurām attiecas valsts veselības apdrošināšanas sistēma. Direktīvas 6. panta 1. punkts attiecīgi paredz termiņu lēmumiem par zāļu ietveršanu šajā tā sauktajā "Pozitīvajā sarakstā".

Austrijā pastāv trīs dažādas atlīdzības kategorijas sarakstā, kurā ietilpst preces, uz kurām attiecas veselības apdrošināšanas sistēma. "Zaļajā nodaļā" ir ietvertas zāles, kuru izrakstīšana un atlīdzība bez sociālā nodrošinājuma iestādes iepriekšēja apstiprinājuma ir pamatota un attaisnota no medicīniskā un veselības ekonomikas viedokļa. Izdevumi par "dzeltenajā nodaļā" ietvertajām zālēm ir atlīdzināmi tikai pamatotos atsevišķos gadījumos, ja to ir iepriekš apstiprinājusi sociālā nodrošinājuma iestāde. Visbeidzot, "sarkanajā nodaļā" ietilpst zāles, par kuru ietveršanu dzeltenajā vai zaļajā nodaļā iesniegts pieteikums. Izdevumi par sarkanajā nodaļā ietvertajām zālēm ir atlīdzināmi pamatotos atsevišķos gadījumos, ja to ir iepriekš apstiprinājusi sociālā nodrošinājuma iestāde, ar nosacījumu, ka dzeltenajā vai zaļajā nodaļā nav alternatīvas. Ja tiek iesniegts pamatots pieteikums par zāļu ietveršanu Atlīdzības kodeksa dzeltenajā vai zaļajā nodaļā, tas tāpat nozīmē, ka noteiktu laikposmu šie līdzekļi ir ietverti sarkanajā nodaļā. Saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem sarkanajā nodaļā ietvertās zāles var palikt šajā kategorijā līdz 24 mēnešiem; ja nevar noteikt ES vidējo cenu, termiņš ir pagarināms līdz 36 mēnešiem.

Šie noteikumi nav saderīgi ar Direktīvas 89/105/EEK 6. panta 1. punktu, jo nav garantijas, ka lēmums par zāļu ietveršanu dzeltenajā vai zaļajā nodaļā, tiks pieņemts laikā no 90 līdz 180 dienām, kā to paredz šī direktīvas tiesību norma.

Kā Tiesa nosprieda 2003. gada 12. jūnija spriedumā lietā C-229/00 Komisija/Somija, direktīvas mērķi tiktu apdraudēti, ja dalībvalsts varētu ieviest divpakāpju procedūru to zāļu saraksta apstiprināšanai, uz kurām attiecas paaugstināta atbildības likme, no kurām viena izpildītu direktīvas 6. panta 1. punktā noteiktos pienākumus, bet otra tiktu atbrīvota no pienākumiem un neatbilstu direktīvas mērķiem. Pretēji Austrijas valdības izpratnei ne tikai pieteikums par iekļaušanu "Pozitīvajā sarakstā", bet arī pieteikums par iekļaušanu konkrētajā šāda saraksta kategorijā ir jāizskata atbilstoši direktīvas 6. panta 1. punkta prasībām, ja iekļaušana šajā kategorijā, kā Austrijā, rada labākus nosacījumus atbildībai nekā iekļaušana citā vai palikšana šajā kategorijā. Līdz ar to ir jānodrošina, lai šādu lēmumu pieņemšanai būtu noteikts termiņš saskaņā ar direktīvas 6. panta 1. punktu.

Tā kā Austrijas tiesības to neparedz, tās ir pretrunā ar minētajām Kopienų tiesību normām, ņemot vērā Tiesas interpretāciju attiecībā uz šiem noteikumiem.

(¹) OV 1989, L 40, 8. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Tribunal d'instance de Paris* (Francija) 2007. gada 6. jūlijā rīkojumu — *JVC France SAS/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)*

(Lieta C-312/07)

(2007/C 211/46)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance de Paris

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: JVC France SAS

Atbildētāja: *Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai videokamera, ar ko ieviešanas brīdī nevar ierakstīt ārējus video signālus ir klasificējama apakšpozīcijā 8525 40 99, ja vēlāk to var pārkonfigurēt video saskarnē kā video pieslēgumu, izmantojot programmatūru, vai atbloķētāju (*widget*), jo šī ierīce ir aprīkota ar elektroniskām shēmām, kas ļauj ierakstīt ārējus video signālus, lai gan ražotājs un pārdevējs šādu iespēju nav ne norādījis, ne arī to atbalsta?
2. Vai apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā tiktāl, ciktāl ar secīgiem paskaidrojumu grozījumiem tiek ieviestas izmaiņas ar videokameru klasifikāciju saistītajā Kopienų praksē un izņēmums attiecībā uz principu, saskaņā ar kuru preču klasifikācijai ir jānotiek, pamatojoties uz to faktisko raksturojumu atmuitošanas brīdī, Eiropas Komisija varēja likumīgi veikt šīs izmaiņas, grozot paskaidrojumus ar atpakaļejošu spēku, nevis pieņemot klasifikācijas regulu, kas būtu piemērojama tikai nākotnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona* (Spānija) 2007. gada 5. jūlija rīkojumu — *Kirtruna S.L. un Elisa Vígano/Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos S.A., Electro Calbet S.A.*

(Lieta C-313/07)

(2007/C 211/47)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Kirtruna S.L. un Elisa Vígano*

Atbildētāji: *Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos S.A. un Electro Calbet S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai garantija, ka cesionāram, kas iegūst bankrotējušu uzņēmumu vai uzņēmuma ražotni, nav jāuzņemas parādsaistības, kas radušās no līgumiem vai darba attiecībām, ja maksātspējas procesā ir jānodrošina aizsardzība, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kas paredzēta Kopienas direktīvās, ir uzskatāma par tādu, kas attiecas tikai un vienīgi uz saistībām, kas ir tieši saistītas ar darba līgumiem vai darba attiecībām, vai arī darba ņēmēju tiesību un darba vietu vispārējas aizsardzības kontekstā šāda pati garantija ir jāattiecinā arī uz citiem līgumiem, kas nav saistīti tikai ar nodarbinātību, bet attiecas uz telpām, kurās uzņēmums veic savu uzņēmējdarbību, vai īpašām ražošanas metodēm vai instrumentiem, kas ir būtiski uzņēmējdarbības turpināšanai?
- 2) Vai šajā pašā darba ņēmēju tiesību aizsardzības garantijas kontekstā ražotnes ieguvējs no tiesas, kas izskata maksātspējas lietu un kas dod atļauju veikt atsavināšanu, var saņemt garantiju ne tikai attiecībā uz tiesībām, kas izriet no darba līgumiem, bet arī attiecībā uz citiem maksātspējīgās sabiedrības līgumiem un saistībām, kas ir būtiski uzņēmējdarbības turpmākai nodrošināšanai?
- 3) Ja persona iegūst bankrotējušu uzņēmumu vai šāda uzņēmuma ražotni un mēģina saglabāt visus vai daļu no darba līgumiem, uz uzņemas atbildību par tiem subrogācijas kārtībā, vai šī persona saņem garantiju, ka, tai uzņemoties saistības subrogācijas kārtībā, pret viņu netiks vērstas prasības vai viņam uzliktas citas cedenta saistības, kas ir saistītas ar līgumiem vai tiesiskajām attiecībām, it īpaši nodokļu nomaksu vai sociālās apdrošināšanas maksājumiem vai tiesībām, kuras var izmantot tiesību turētāji, un saistībām, kas izriet no maksātspējīgās sabiedrības noslēgtajiem līgumiem, kas ir visi cedēti ieguvējam atsevišķi vai kopā ar ražotni?
- 4) Visbeidzot, vai Direktīva Nr. 23/2001 ⁽¹⁾ ir interpretējama tādējādi, ka tiesā vai administratīvā ceļā par maksātspējīgu atzītas un likvidējamās ražotnes vai uzņēmuma cesijas gadījumā tā nozīmē to, ka tiek aizsargāti ne tikai darba līgumi, bet arī citi līgumi, kas tieši un tūlītēji ietekmē šo līgumu saglabāšanu?
- 5) Vai Spānijas *Ley Concursal* 149. panta 2. punkta redakcija, kurā ir izdarīta atsauce uz uzņēmuma cesiju, nav saderīgs ar iepriekš minētās Direktīvas Nr. 23/2001 5. panta 2. punkta a) apakšpunktu tiktāl, ciktāl šādas subrogācijas kārtībā ieguvējam tiek cedētas maksātspējīgās vai bankrotējušās sabiedrības saistības darba attiecību jomā, tostarp bankrotējušajam uzņēmumam palikušie parādi *Seguridad Social*?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Korkein hallinto-oikeus (Somija) 2007. gada 10. jūlija rīkojumu — Lahti Energia Oy

(Lieta C-317/07)

(2007/C 211/48)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Lahti Energia Oy

Atbildētāja: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2000/76/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka direktīva nav piemērojama gāzveida atkritumu sadedzināšanai?
- 2) Vai gazifikācijas iekārta, kurā pirolīzes rezultātā no atkritumiem rodas gāze, ir jāuzskata par sadedzināšanas iekārtu Direktīvas 2000/76/EK 3. panta 4. punkta izpratnē, arī ja šajā iekārtā nav sadedzināšanas līnijas?
- 3) Vai gazifikācijas iekārtā saražotas un pēc gazifikācijas procesā attīrītas biogāzes sadedzināšana spēkstacijas katlā ir jāuzskata par procesu, uz kuru attiecas Direktīvas 2000/76/EK 3. pants? Vai šajā sakarā ir nozīme tam, ka attīrītā biogāze aizstāj fosilo degvielu un spēkstacijas emisijas uz katru saražoto enerģijas vienību, izmantojot no atkritumiem saražoto un attīrīto biogāzi, ir mazākas nekā izmantojot citu degvielu? Vai Direktīvas 2000/76/EK darbības jomas interpretācijai ir svarīgi, vai gazifikācijas iekārta un spēkstacija no tehniski funkcionālā viedokļa un ņemot vērā to attālumu vienai no otras, veido vienu vienīgu iekārtu, vai arī, vai gazifikācijas iekārtā radusies un attīrīta biogāze tiek pārvadāta un var tikt izmantota citur, piemēram kā degviela enerģijas ražošanai var citiem mērķiem?
- 4) Ar kādiem nosacījumiem gazifikācijas iekārtā radušos un attīrītu biogāzi var uzskatīt par produktu, tā lai uz to vairs neattiecas noteikumi par atkritumiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 4. decembra Direktīva 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu (OV L 332, 91. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 11. jūlijā ierosināja 3F, agrāk *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*, par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2007. gada 23. aprīļa rīkojumu lietā T-30/03 *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)*/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: 3F, agrāk *Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)* (pārstāvji — A. Bentley, Barrister, un A. Worsøe, advokat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienų Komisija, Dānijas Karaliste, Norvēģijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 23. aprīļa rīkojumu lietā C-30/03 *Specialarbejderforbundet i Danmark*/Eiropas Kopienų Komisija un
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību lietā T-30/03 par pieņemamu, un
- noteikt, ka Komisija katrā ziņā atlīdzina prasītājam ar šīs apelācijas sūdzības iesniegšanu saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka apstrīdēto lēmumu jāatceļ sekojošu iemeslu dēļ:

1. Pirmās instances tiesa kļūdaini atsauca uz spriedumu lietā C-67/96 *Albany*, konstatējot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevarēja atsaukties uz pašas konkurētspēju sarunās par koplīgumiem, lai pierādītu, ka tā bija individuāli skarta;
2. Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu no tiesību viedokļa, atsaucoties, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevarēja atsaukties uz sociālajiem aspektiem, lai pierādītu, ka tā bija individuāli skarta;
3. Pirmās instances tiesa nepareizi atsauca uz spriedumu lietā *Plaumann* un lietā *ARE*, konstatējot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju nevar uzskatīt par individuāli skartu tādēļ vien, ka attiecīgais atbalsts nonāk pie saņēmējiem jūrnīkiem, kuriem pienākas ienākuma nodokļa atvieglojums, algas prasījumu samazinājuma veidā;
4. Pirmās instances tiesa nepareizi piemēroja spriedumu lietā *Van der Kooy* un lietā *CIRFS*, konstatējot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas kā sarunu vedējas intereses neskāra nodokļu pasākumi.

Apelācija, ko 2007. gada 11. jūlijā ierosinājusi *Antartica Srl* par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 10. maija spriedumu lietā T-47/06 *Antartica Srl*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Antartica Srl* (pārstāvji — E. Racca, avvocati, un A. Fusillo, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *The Nasdaq Stock Market, Inc.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt otrās Apelāciju padomes lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesas piedāvātā Regulas Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 5. punkta interpretācija nav saderīga ar tagadējo preču zīmes reputācijas definīciju, kas sniegta spriedumā lietā C-372/97 *General Motors*.

⁽¹⁾ OV L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Conseil d'Etat (Beļģija)* 2007. gada 12. jūlija rīkojumu — *Coditel Brabant SA/1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale*

(Lieta C-324/07)

(2007/C 211/51)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'Etat [Augstākā tiesa]

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Coditel Brabant SA*

Atbildētāji: 1. *Commune d'Uccle*, 2. *Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutelé)*, 3. *Région de Bruxelles-Capitale*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai komūna, neizsludinot konkursu, var iestāties kooperatīvajā sabiedrībā, kurā ir apvienojušās tikai citas komūnas un komūnu apvienības (tā sauktā "tikai starpkomūnu sabiedrība"), lai tai nodotu komūnas kabeļtelevīzijas tīkla apsaimniekošanu, zinot, ka sabiedrība savu darbību pamatā veic kopā ar tās dalībniekiem un tikai tiem par attaisnojumu un ka lēmumus, kas uz tiem attiecas, pieņem administratīvā padome un nozaru padomes — tām piešķirtā deleģējuma ietvaros, sabiedrības statūtos paredzētās struktūras, kas sastāv no komūnu iestāžu pārstāvjiem un kuri pieņem lēmumus ar balsu vairākumu?
- 2) Vai var uzskatīt, ka tādējādi ar statūtos paredzēto struktūrvienību palīdzību tā veiktā kontrole pār kooperatīvās sabiedrības lēmumiem, ko veic visi dalībnieki vai to daļa, ja runa ir par ekspluatācijas nozari vai apakšnozari, ļauj īstenot tādu kontroli pār sabiedrību, kas pilnīgi vienāda ar to, ko tie īsteno pār saviem iekšējiem dienestiem?
- 3) Vai, lai šādu ietekmi un kontroli varētu atzīt par pilnīgi vienādām, tās ir jāīsteno katram dalībniekam individuāli vai arī pietiek, ja to īsteno dalībnieku lielākā daļa?

Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-325/07)

(2007/C 211/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — G. Rozet)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. marta Direktīvu 2003/18/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 83/477/EEK par darba ņēmēju aizsar-

dzību pret risku, kas saistīts ar azbesta iedarbību darba vietā (¹), vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šās direktīvas 2. panta 1. punkts;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2003/18/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 14. aprīlī.

(¹) OV L 97, 48. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-328/07)

(2007/C 211/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — W. Wils)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot vai jebkurā gadījumā nedarot Komisijai zināmus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (¹) prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/48/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 29. aprīlī.

(¹) OV L 157, 45. lpp. un — labojumi — OV L 195, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-329/07)

(2007/C 211/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — W. Wils)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu ⁽¹⁾, un katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/48/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 29. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 157, 45. lpp. un — labojums [uz tekstu latviešu valodā neatiecas] — OV L 195, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Cour administrative d'appel de Lyon (Francija) 2007. gada 17. jūlija rīkojumu — Regie Networks/Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Lieta C-333/07)

(2007/C 211/55)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative d'appel de Lyon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Regie Networks

Atbildētāja: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

Prejudiciālie jautājumi

Vai Komisijas 1997. gada 10. novembra Lēmums Nr. N 679/97, ar ko šī iestāde ir nolēmusi necelt iebildumus par grozījumiem, kuri izdarīti radio atbalsta shēmā, kas ieviesta ar Dekrētu 92-1053 ⁽¹⁾, ir spēkā 1) saistībā ar tā pamatojumu, 2) novērtējumu, kas veikts saistībā ar radio atbalsta shēmu finansējuma laikā no 1998. līdz 2002. gadam saderīgumu ar EK līgumu, un 3) saistībā ar pamatojumu, kas balstīts uz attiecīgās atbalsta shēmas budžeta līdzekļu nepalielināšanu?

⁽¹⁾ 1992. gada 30. septembra Dekrēts Nr. 92-1053, ar ko tiek atjaunots netiešais nodoklis, kurš tiek ieskaitīts radio atbalsta fondā (1992. gada 1. oktobra JORF Nr. 228), un 1997. gada 29. decembra Dekrēts Nr. 97-1263, ar ko ievieš netiešo nodokli, kurš tiek ieskaitīts radio atbalsta fondā (1997. gada 30. decembra JORF Nr. 302, 19194. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 19. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-340/07)

(2007/C 211/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Rozet un M. van Beek)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem ⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šās direktīvas 2. pants;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2002/73/EK transponēšanai beidzās 2005. gada 5. oktobrī.

(¹) OV L 269, 15. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 20. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-341/07)

(2007/C 211/57)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Wils un P. Dejmek, pārstāvji)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (¹), vai katrā ziņā nedarot tos zināmus Komisijai, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2006. gada 28. aprīlī.

(¹) OV 2004 L 157, 45. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 24. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-342/07)

(2007/C 211/58)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Patakia un B. Schima)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par normatīviem un administratīviem aktiem, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK (¹) par ēku energoefektivitāti prasības, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2002/91/EK transponēšanai valsts iekšējās tiesībās beidzās 2006. gada 4. janvārī.

(¹) OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. jūlijā — Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-345/07)

(2007/C 211/59)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un P. Dejmek)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/49/EK ⁽¹⁾ par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) prasības, vai katrā ziņā par tiem nepaziņojot Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

— piespriest Grieķijas Republika atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/49/EK transponēšanai valsts iekšējās tiesībās beidzās 2006. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-346/07)

(2007/C 211/60)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un P. Dejmek)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/50/EK ⁽¹⁾, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/50/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 164, 30.4.2004., 114. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2007. gada 18. jūlija spriedums —
Ente per le Ville vesuviane/Komisija

(Lieta T-189/02) ⁽¹⁾

(Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Kopienas finanšu atbalsta slēgšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Atbalsta galīgā saņēmēja tiesības celt prasību — Tieša saikne — Tiesības uz aizstāvību — Regulas (EEK) Nr. 4254/88 ar grozījumiem 12. panta pārkāpums — Nav veikta izmeklēšana)

(2007/C 211/61)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ente per le Ville vesuviane*, Neapole (Itālija) (pārstāvji — E. Soprano un A. De Angelis, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Flynn un H. Speyart)

Priekšmets

Komisijas 2002. gada 13. marta Lēmuma D (2002) 810111 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta slēgšanu par investīcijām infrastruktūrās Kampānijā [*Campania*] (Itālija) attiecībā uz integrētu attīstības sistēmu trim Vezuva pilsētām tūrisma mērķiem (ERAF Nr. 86/05/04/054 atcelšana)

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Ente per le Ville vesuviane* atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 191, 10.8.2002.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 19. jūlija spriedums —
Bouychou/Komisija

(Lieta T-344/04) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Lēmums par Francijas piešķirtā atbalsta sabiedrībai *Stardust Marine* atgūšanu — Lēmuma atcelšana ar Tiesas spriedumu)

(2007/C 211/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Denis Bouychou*, sabiedrības *Stardust Marine* nodošanas plāna izpildes komisārs, Parīze (Francija) (pārstāvji — B. Vatieer un M. Verger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Rozet un C. Giolito)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību par iespējamiem zaudējumiem, kas radušies Komisijas 1999. gada 8. septembra Lēmuma 2000/513/EK par Francijas piešķirto atbalstu uzņēmumam *Stardust Marine*, ko pārstāv *Bouychou* kā plāna izpildes komisārs, rezultātā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepamatotu;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 19. jūlija spriedums —
FG Marine/Komisija**(Lieta T-360/04) ⁽¹⁾**(Ārpuslīgumiskā atbildība — Lēmums par Francijas piešķirtā
atbalsta sabiedrībai Stardust Marine atgūšanu — Lēmuma
atcelšana ar Tiesas spriedumu)**

(2007/C 211/63)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībniekiPrasītāja: FG Marine SA, Roissy Charles de Gaulle (Francija)
(pārstāvis — M. A. Michel, advokāts)Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Rozet un
C. Giolito)**Priekšmets**Prasība atlīdzināt zaudējumus, kas, iespējams, radušies Komisijas
1999. gada 8. septembra Lēmuma 2000/513/EK par Francijas
piešķirto atbalstu uzņēmumam Stardust Marine rezultātā.**Rezolutīvā daļa:**

- 1) prasību noraidīt kā nepamatotu;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.**Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2007. gada 27. jūnija
rīkojums — V/Parlaments**

(Lieta T-345/05 R II)

**(Pagaidu noregulējums — Eiropas Parlamenta deputāta
imunitātes atņemšana — Pieteikums par piemērošanas aptu-
rēšanu — Steidzamība)**

(2007/C 211/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: V (pārstāvji — J. Lofthouse, M. Monan, barristers, un
E. Hayes, solicitor)Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krück, D. Moore
un M. Windisch, pārstāvji)**Priekšmets**Pieteikums pārskatīt viņa pirmo prasību par pagaidu noregulē-
jumu, kas tika noraidīta ar Pirmās instances tiesa priekšsēdētāja
2007. gada 16. marta rīkojumu lietā T-345/05 R V/Parlaments,
Krājumā nav publicēts.**Rezolutīvā daļa:**

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

**Pirmās instances tiesas 2007. gada 25. jūnija rīkojums —
Drax Power u.c./Komisija**(Lieta T-130/06) ⁽¹⁾**(Prasība atcelt tiesību aktu — Vide — Direktīva 2003/87/EK
— Sistēma siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu
tirdzniecībai — Piedāvātais grozījums emisijas kvotu valsts
sadales plānā — Komisijas atteikums — Nepieņemamība)**

(2007/C 211/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībniekiPrasītāji: Drax Power Ltd, Selby (Apvienotā Karaliste); Great
Yarmouth Power Ltd, Swindon (Apvienotā Karaliste); International
Power plc, Londona (Apvienotā Karaliste); Npower Cogen Ltd
(Swindon); RWE Npower plc (Swindon); ScottishPower Generation
Ltd, Glāzgova (Apvienotā Karaliste) un Scottish and Southern
Energy plc, Perth (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — I. Glick, QC,
un M. Cook, barrister)Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — U. Wölker un
X. Lewis)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2006. gada 22. februāra Lēmuma K (2006) 426, galīgā redakcijā, kas attiecas uz attiecas uz priekšlikumu grozīt valsts plānu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu sadalei, ko Apvienotā Karaliste paziņoja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāji sedz savus tiesāšanās izdevumus paši, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 165, 15.7.2006.

**Prasība, kas celta 2007. gada 31. maijā — KEK DIAGLOS/
Eiropas Kopienu Komisija**

(Lieta T-190/07)

(2007/C 211/66)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: KEK DIAGLOS, Peristeri Attikis (Grieķija) (pārstāvis — D. Katzimichalis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- norādīto iemeslu dēļ atcelt apstrīdēto Eiropas Kopienu Komisijas Lēmumu 23.II.2006 un visus citus ar to saistītos Eiropas Kopienu Komisijas tiesību aktus un/vai lēmumus;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un citus ar advokāta atlīdzību saistītos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta par Eiropas Kopienu Komisijas 2006. gada 23. februāra Lēmumu C(2006) 465 galīgajā redakcijā, ar kuru prasītājam ir noteikts samaksāt summu EUR 71 981 apmērā,

atmaksājot avansus, ko "KEK XINI" (¹) saņēmis kā subsīdijas atbilstoši Eiropas pilsoņu informēšanas programmai "PRINCE", kurai pieskaitīti procenti par nepamatotu kavējumu un to, ka nav pierādījumu par projekta izpildi. Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots, ka tajā ir pieļautas kļūdas un ir pārsniegtas pilnvaras un ka tajā ir norādīts nepienācīgs un kļūdainais pamatojums.

Pretēji, kā uzskata prasītājs, Komisijas kļūdainajiem un nepamatotajiem apgalvojumiem, prasītājs norāda, ka ir izpildījis pienākumus, kas tam izriet no subsīdiju līguma, kuru tas ir parakstījis, lai piedalītos attiecīgajā programmā, un ka gadījumā, ja objektīvu iemeslu dēļ ir bijusi kavēšanās, tas savlaicīgi ir informējis Eiropas Savienības kompetentās iestādes.

Prasītājs arī norāda, ka, izņemot sākotnēji saņemto avansu EUR 71 981 apmērā, KEK XINI nav saņēmis atlikušo subsīdiju summu, kaut gan tas uzskata, ka darbi un izdevumi, kas tam radušies, īstenojot iepriekš minēto programmu, pārsniedz minēto summu.

Tāpēc prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo tas ir pieņemts tādēļ, ka sabiedrības darbinieki Eiropas Savienības iestādēm, kas veica pārbaudes uz vietas, nosūtīja nepilnīgu informāciju, jo, tā kā bija nomainījušies darbinieki, kuri nodarbojās ar programmas īstenošanu, jaunos darbiniekus sākumā nevarēja pilnībā informēt tādā veidā, lai viņi savāktu vajadzīgo informāciju un nekavējoties sniegtu izsmeļošas atbildes.

(¹) Pēc 2006. gada 12. aprīļa grozījumiem sabiedrības statūtos nosaukums KEK XINI tika mainīts uz "KEK DIAGLOS".

**Prasība, kas celta 2007. gada 26. jūnijā — Las Palmeras/
Padome un Komisija**

(Lieta T-217/07)

(2007/C 211/67)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Las Palmeras S. Coop. And., Seviļa (Spānija) (pārstāvis — L. Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājs apgalvo, ka šajā lietā ir izpildīti judikatūrā noteiktie nosacījumi Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības konstatēšanai.

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un piespriest Padomei un Komisijai solidāri izmaksāt prasītājam finansiālu kompensāciju par kopējo summu EUR 288 238,00 (divi simti astoņdesmit astoņi tūkstoši divi simti trīsdesmit astoņi) apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

(²) Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 864/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī pielāgo minēto regulu sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas pievienošanas Eiropas Savienībai (OV L 161, 48. lpp.).

**Prasība, kas celta 2007. gada 26. jūnijā — Agroquivir/
Padome un Komisija**

(Lieta T-218/07)

(2007/C 211/68)

Tiesvedības valoda — spāņu

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā lietā, Spānijas uzņēmums, kas attīra neapstrādātu kokvilnu, lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tam esot nodarīti, 2006./2007. tirdzniecības gadā piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 (¹) IV sadaļas 10.a nodaļu, kas ieviesta ar Regulas (EK) Nr. 864/2004 (²) 1. panta 1. daļas 20. punktu. Ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.a nodaļu tiek izveidoti kopīgi noteikumi, kas piemērojami tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, un izveidotas zināmas lauksaimnieku atbalsta shēmas.

Šajā sakarā tiek atgādināts, ka tiesību normas, uz kurām attiecas šī tiesvedība, samērīguma principa pārkāpuma dēļ tika atceltas ar Eiropas Kopienų Tiesas 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-310/04 Spānijas Karaliste/Komisija. Minētajā spriedumā atcelšana tomēr tika atlikta līdz jaunas regulas pieņemšanai, tāpēc minētās tiesību normas 2006./2007. tirdzniecības gadā joprojām bija piemērojamas.

Pamatojoties uz diviem pētījumiem, ko veikušas ekonomikas konsultāciju firmas, prasībā ir norādīti zaudējumi, kas nodarīti nozarei, jo atcelto tiesību normu piemērošanas dēļ attiecīgajā tirdzniecības gadā strauji samazinājās neapstrādātās kokvilnas un tādējādi arī rūpnieciski attīrītās kokvilnas daudzums. Attiecīgajās tiesību normās paredzētajā atbalsta shēmā ir noteikts, ka liela atbalsta daļa (aptuveni 65 %) tiek pilnībā nodalīta no kokvilnas audzēšanas tā, ka lauksaimnieks turpina to saņemt arī tad, ja savā zemē audzē citas kultūras. Tādējādi sagaidāmā peļņa no viena hektāra zemes izmantošanas kokvilnas audzēšanai kļūst mazāka nekā sagaidāmā peļņa no tā izmantošanas citu kultūru audzēšanai. Šāda situācija nozīmēja arī to, ka samazinājās attīrīšanas rūpniecības ekspluatācijas ienākumi.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Agroquivir, S. Coop. And. de Segundo Grado, Seviļa (Spānija) (pārstāvis — Luis Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un piespriest Padomei un Komisijai solidāri izmaksāt prasītājam finansiālu kompensāciju par kopējo summu EUR 288 238,00 (divi simti astoņdesmit astoņi tūkstoši divi simti trīsdesmit astoņi) apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. jūnijā — DSV Road/Komisija

(Lieta T-219/07)

(2007/C 211/69)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: DSV ROAD N.V. (pārstāvji — A. Poelmans, advocaat, A. Calewaert, advocaat, R. de Wit, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2007. gada 24. aprīļa Lēmumu par Beļģijas Karalistes lūgumu, kas paziņots ar numuru REC 05/02, C(2007)1776, ar kuru atzīts, ka ievadmuitas nodeva EUR 168 004,65 apmērā, kas ir Beļģijas Karalistes 2002. gada 12. augusta lūguma priekšmets, ir jāatmaksā un to nedrīkst atlaist;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja no Taizemes ievada disketes, kurām preferenču sistēmas ietvaros bija piemērojams preferenču režīms tiktāl, ciktāl Taizemes iestādes importu bija iegrāmatojušas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ⁽¹⁾ 80. pantā paredzētajā A veidlapas izcelsmes sertifikātā.

Prasītāja ikreiz, iesniedzot muitas deklarāciju, pievienoja tai arī A veidlapas izcelsmes sertifikātu, pamatojoties uz ko Beļģijas iestādes nodrošināja tarifa preferenču režīmu.

Daži Taizemes iestāžu izdotie sertifikāti tika atzīti par nederīgiem, un tādējādi ES ievestajām precēm nevarēja piemērot tarifa preferenču režīmu.

Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir konstatējusi, ka ir jāatmaksā tādējādi radies muitas parāds.

Pirmkārt, prasītāja norāda, ka Komisijai bija jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 ⁽²⁾ 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu nesamaksātas nodevas nav jāatmaksā. A veidlapas izcelsmes sertifikāta izdošana ir saistāma ar Taizemes iestāžu kļūdu un nav pierādīts, ka eksportētāji nav pareizi ataiņojuši faktus. Tas ir kļūdaini, jo Taizemes iestādes zināja jeb tām bija jāzina, ka precēm netiks piemērots tarifu preferenču režīms.

Otrkārt, Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 239. pantu nodevas īpašu apstākļu dēļ bija jāatlaiž.

⁽¹⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 29. jūnijā — Thomson Sales Europe/Komisija

(Lieta T-225/07)

(2007/C 211/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Thomson Sales Europe, Boulogne-Billancourt (Francija) (pārstāvji — F. Goguel un F. Foucault, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— pirms nolēmuma pieņemšanas likt nodot lietas dalībnieku rīcībā visus pierādījumus, dokumentus, protokolus, vēstules, ar izstrādi saistītos dokumentus utt., kuru rezultātā ir pieņemtas divas regulas — Regula Nr. 2376/94 un Regula Nr. 710/95;

— pamatā, atcelt Komisijas 2007. gada 7. maija Lēmumu REM Nr. 03/05.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 7. maija Lēmumu Nr. REM 03/05, ar ko tiek konstatēts, ka konkrētajā prasītāja gadījumā ievedumtas nodokļa atļaišana nav pamatota. Šis lēmums tika pieņemts pēc Komisijai nosūtītā Francijas valsts iestāžu lūguma, kas bija lūgušas prasītāju samaksāt antidempinga nodevu par tādu krāsaino televizoru ieviešanu, kurus ražojis tā meitas uzņēmums Taizemē un par kuriem tas bija lūdzis atlaist nodokļus, pamatojoties uz 239. pantu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾.

Pēc prasītāja viedokļa tam var atlaist nodokļus, pamatojoties uz Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pantu, jo tas uzskata, ka atbilst abiem minētajā pantā paredzētajiem nosacījumiem.

Attiecībā uz pirmo nosacījumu (īpašas situācijas esamība) prasītājs norāda, ka tas atrodas īpašā situācijā, kas izriet, pirmkārt, no Komisijas rīcības, kura bija grozījusi savu nostāju saistībā ar to tiesību normu interpretāciju, kas attiecas uz preču izcelsmi, pienācīgi par to nebrīdinot uzņēmumus, un, otrkārt, no valsts iestāžu rīcības, kuras bija ievērojušas Komisijas pieeju.

Attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pantā paredzēto otro nosacījumu (krāpšanas vai nolaidības neesamība) prasītājs apgalvo, ka nevar uzskatīt, ka tas ir bijis nolaidīgs, jo prasītājs bija paļāvies, ka sākotnējā Komisijas dienestu nostāja, kas, kā uzskata prasītājs, bija nolēmuši attiecībā uz to normas par izcelsmi nepiemērot stingri, bet gan tam piemērot preferenciālas antidempinga nodevas attiecībā uz visiem televizoriem, ko ražojis un izvedis tā meitas uzņēmums Taizemē, ir pamatota.

⁽¹⁾ OV L 302, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 20. jūnijā — Prana Haus/ITSB (PRANAHAUS)

(Lieta T-226/07)

(2007/C 211/71)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Prana Haus GmbH, Freiburga (Vācija) (pārstāvis — N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt pirmās Apelāciju padomes 2007. gada 18. aprīļa Lēmumu lietā R 1611/2006-1;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam reģistrēt preču zīmes pieteikumu Nr. 4 839 916 "PRANAHAUS" Kopienas preču zīmju reģistrā un
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiskā preču zīme "PRANAHAUS", kas pieteikta precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 9., 16. un 35. klasē (Pieteikums Nr. 4 839 916).

Pārbaudītāja lēmums: Pieteikumu noraidīt.

Apelāciju padomes lēmums: Apelāciju noraidīt.

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo nepastāv neviena šķēršļa pieteiktās preču zīmes reģistrēšanai.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 28. jūnijā — Spānija/Komisija

(Lieta T-227/07)

(2007/C 211/72)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 18. aprīļa Lēmumu 2007/243/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, ciktāl uz to attiecas šī prasība;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Spānijas Karaliste apstrīd apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas ietver finanšu korekciju par izmaksām, kas veiktas saistībā ar ražošanas atbalstu produktiem, kas pārstrādāti no tomātiem 2003. un 2004. tirdzniecības gadā, EUR 4 090 316,46 apmērā.

Prasījumu pamatojumā prasītāja apgalvo, ka:

- ir pārkāpts Regulas Nr. 729/70 ⁽¹⁾ 2. un 3. pants un Regulas Nr. 1258/1999 ⁽²⁾ 2. pants, ņemot vērā to, ka nepastāvēja Komisijas minētās nelikumības, kas it īpaši attiecās uz izejvielu piegādes punktu kontroli, konkrēti, ka Ekstremaduras autonomā reģiona inspektori neesot veikuši pārbaudes naktīs, ka nav saglabāti pierādījumi par svēršanu un ka piegādes dokumenti nav parakstīti katrs atsevišķi;
- pakārtoti, ir pārkāpts samērīguma princips, jo Komisija nolēma finanšu korekciju noteikt visam piegādāto tomātu daudzumam, kaut gan galvenā nelikumība, uz kuru balstīta korekcija, attiecās tikai uz nakts laikā piegādāto daudzumu, kas ļāva korekciju piemērot tikai šim daudzumam.

⁽¹⁾ Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 729/70 par kopējas lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 94, 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/99 par kopējas lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 103. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 29. jūnijā — Malheiro/Komisija

(Lieta T-228/07)

(2007/C 211/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ana Malheiro, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — C. Ebrecht, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas Personāla un administrācijas ģenerāldirektora 2007. gada 30. aprīļa lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītājas sūdzība Nr. R/6/07, kura reģistrēta 2007. gada 8. janvārī, ar mērķi panākt, ka tiek atcelts Eiropas Komisijas Administrācijas ģenerāldirektorāta [DG ADMIN] lēmums prasītājai no pabalstiem piešķirt tikai samazinātu dienas naudu EUR 28,78 apmērā;
- pieprasīt, lai atbildētāja par laika posmu no 2006. gada 16. novembra līdz 2008. gada 31. oktobrim samaksā prasītājai pilnu dienas naudu EUR 115,59 apmērā, kura noteikta Komisijas 2006. gada 1. jūnija lēmumā, ar ko paredz noteikumus par valsts ekspertu norīkošanu darbam Komisijā (C (2006) 2003), no kuras atskaitīta dienas nauda, ko prasītāja jau ir saņēmusi, un kurai ir pieskaitīts papildu mēneša pabalsts EUR 542,55 apmērā;
- piespriet atbildētājai atmaksāt prasītājai pārvešanas izmaksas;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kas strādā par valsts norīkoto ekspertu Komisijā, vēlas saņemt 1) pilnu dienas naudu Komisijas piešķirtās samazinātās dienas naudas vietā un 2) vēl vienu mēneša pabalstu pārvešanas izmaksu vietā.

Prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītājas dzīvesvieta ir Briselē, jo tur atrodas viņas vīra dzīvesvieta. Prasītāja apgalvo, ka viņa uzturas Briselē tikai īslaicīgi un viņai tikpat lielā mērā kā citiem valsts ekspertiem ir neērtības un trūkumi, kādi rodas sakarā ar norīkojuma pagaidu raksturu.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantu, jo ar Komisijas lēmuma 20. panta 3. punkta b) apakšpunktu, kurā ir paredzēti noteikumi par valsts ekspertu norīkošanu darbam Komisijā, precēti valsts norīkoti eksperti tiek diskriminēti salīdzinājumā ar neprecētiem valsts norīkoti ekspertiem, kuriem ar kādu personu ir kopdzīve.

Turklāt prasītāja norāda, ka šī diskriminācija, kā arī salīdzinājumā ar prasītājam piešķirto pabalstu augstāks pabalsts, kas tiek piešķirts neprecētiem norīkotiem ekspertiem vīriešiem (neatkarīgi no tā, vai viņiem ar kādu ir kopdzīve), liek secināt, ka ir pārkāpts EKL 141. pants un princips par vienlīdzīgu darba samaksu vīriešiem un sievietēm, kā arī Direktīva 2000/78/EK⁽¹⁾ un samērīguma princips.

(¹) Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 5. jūlijā ierosinājusi Maddalena Lebedef-Caponi par Civildienesta tiesas 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā F-71/06 Lebedef-Caponi/Komisija

(Lieta T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maddalena Lebedef-Caponi, Senningerberg (Luksemburgas Lielhercogiste) (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā F-71/06;
- apmierināt prasītājas pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un tāpat atzīt par pieņemamu un pamatotu prasību lietā F-71/06;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Civildienesta tiesā;
- pieņemt lēmumu par izmaksām, tiesāšanās izdevumiem un honorāriem un piespriest Komisijai tos samaksāt.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā prasītāja lūdz atcelt Civildienesta tiesas spriedumu, ar ko ir noraidīta prasība, kurā prasītāja lūdza atcelt savu karjeras attīstības ziņojumu attiecībā uz laika posmu no 2004. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

Lai pamatotu apelācijas sūdzību, prasītāja norāda, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi faktu interpretēšanas un novērtēšanas kļūdas, kā rezultātā kritiskos apsvērumus, kas pret prasītāju tika izmantoti apstrīdētajā karjeras attīstības ziņojumā, Civildienesta tiesa atzinusi par pamatotiem.

Prasība, kas celta 2007. gada 3. jūlijā — Koninklijke Grolsch/Komisija

(Lieta T-234/07)

(2007/C 211/75)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Koninklijke Grolsch NV (pārstāvji — M. B. W. Biesheuvel, advocaat, J. K. de Pree, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt lēmumu, kas adresēts Grolsch, vai, katrā gadījumā, atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tas adresēts Grolsch,
- atcelt vai, pakārtoti, samazināt Grolsch noteikto naudas sodu,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 18. aprīļa lēmumu par procedūru, kas ierosināta, pamatojoties uz EK līguma 81. pantu (lieta COMP/B-2/37.766 — Nīderlandes alus tirgus), ar kuru prasītājam tika noteikts naudas sods.

Prasītāja pamato savu prasību ar trīs procesuāliem pārkāpumiem. Pirmkārt, tā apgalvo, ka procedūra ilga nepamatoti ilgi, kā rezultātā ir pārkāpts princips, ka procedūra pabeidzama saprātīgā laika periodā. Otrkārt, Grolsch apgalvo, ka liedzot tai pieeju citu dalībnieku atbildēm uz paziņojumu par iebildumiem, ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību. Treškārt, tā apgalvo, ka Komisija, izvērtējot pušu rīcību, nav ņēmusi vērā un nepilnīgi vai bez nepieciešamās rūpības izvērtējusi vainu mīkstinošus viedokļus, ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, tostarp pienācīgas rūpības principu un nevainīguma prezumpciju.

Tālāk prasītāja ceļ sešus iebildumus par Komisijas konstatētajiem lietās apstākļiem. Tā Komisija ar savu konstatējumu attiecībā uz, pirmkārt, vienošanos iespējamo mērķi, otrkārt, šajā gadījumā, iespējams, panākto klientu sadali viesnīcu un individuālā patēriņa segmentā, treškārt, apgalvoto citu darījuma nosacījumu saskaņošanu, ceturtkārt, apgalvoto vienošanos un/vai saskaņošanu par cenu un cenu paaugstinājumu gan viesnīcu, gan individuālā patēriņa, tostarp alu, kas tiek pārdots ar izplatītāja preču zīmi (*Private-label-Bier*), segmentā, piektkārt, apgalvoto pārkāpuma ilgumu un, sestkārt, iespējamo prasītājas tiešo līdzdalību apgalvotajā EK līguma 81. panta pārkāpumā, ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu un labas pārvaldības principu.

Visbeidzot prasītāja min divus pamatus, apstrīdot naudas soda lielumu. Uzliekot naudas sodu maksimāli pieļaujamo 10 % no kopējā apgrozījuma apmērā, ņemot par pamatu kopējo apgrozījumu, kas ietver akcīzes nodokli, Komisija pārkāpa Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktu. Turklāt noteiktais naudas sods bija nesamērīgs, ņemot vērā ilgo procedūru un salīdzināmā ar paralēlu Beļģijas alus lietu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Lieta Nr. IV/37.614/F3 PO/*Interbrew* un *Alken-Maes* (OV 2003, L 200, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — *Bavaria*/Komisija

(Lieta T-235/07)

(2007/C 211/76)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bavaria NV* (pārstāvji — O. W. Brouwer, *advocaat*, D. Mes, *advocaat*, A. C. E. Stoffer, *advocaat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt pilnībā vai daļēji Komisijas 2007. gada 18. aprīļa lēmumu par procedūru, kas ierosināta, pamatojoties uz EK

līguma 81. pantu (lieta COMP/B-2/37.766 — *Nīderlandes alus tirgus* — C(2007)1697, galīgā redakcija) tiktāl, ciktāl tas skar *Bavaria NV*;

— pakārtoti, atcelt *Bavaria NV* uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 18. aprīļa lēmumu par procedūru, kas ierosināta, pamatojoties uz EK līguma 81. pantu (lieta COMP/B-2/37.766 — *Nīderlandes alus tirgus*), ar ko tai tika uzlikts naudas sods.

Savu prasību pamatojot, prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka, neveicot pilnīgu, rūpīgu un objektīvu izmeklēšanu, Komisija pārkāpa labas pārvaldības principu.

Otrkārt, tā norāda, ka Komisija, pieļaujot acīmredzamu kļūdu izvērtējumā, nepareizi piemērojot tiesības, konstatējot pārkāpumu, kā arī pārkāpjot nevainīguma prezumpcijas principu, likumības principu un no EKL 253. panta izrietošo pienākumu sniegt pamatojumu, pārkāpa EK līguma 81. pantu.

Treškārt, prasītāja uzskata, ka Komisija nepareizi noteica pārkāpuma ilgumu.

Ceturtkārt, tā uzskata, ka Komisija, nosakot prasītājai piespriežamā naudas soda apmēru, pārkāpa Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. pantu, uz to balstītās Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai ⁽²⁾, vienlīdzības principu un samērīguma principu.

Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka pārbaude, ievelkoties septiņu gadu garumā, ilga acīmredzami nesaprātīgu laika periodu.

Sestkārt, prasītāja apgalvo, ka liedzot prasītājai pieeju citu alus darītavu atbildēm uz paziņojumu par iebildumiem un daļai Komisijas dokumentu, kuriem bija svarīga nozīme prasītājas aizstāvībā, tika pārkāptas būtiskas procesuālās normas, labas pārvaldības princips un tiesības uz aizstāvību.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums — Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai, piemērojot regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998 C 9, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — Vācijas Federatīvā Republika/Komisija

(Lieta T-236/07)

(2007/C 211/77)

Tiesvedības valoda — vācu

bas, ko tā vienpusēji uzņēmusies ar 1995. gada 4. maija paziņojumu pie protokola.

(¹) Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

(²) Padomes 1991. gada 4. marta Regula (EEK) Nr. 595/91 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā, kā arī par Regulas (EEK) Nr. 283/72 atcelšanu (OV L 67, 11. lpp.).

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un J. Müller)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasība, kas celta 2007. gada 26. jūnijā — CityLine Hungary/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta T-237/07)

(2007/C 211/78)

Tiesvedības valoda — ungāru

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2007. gada 27. aprīļa Lēmumu K(2007) 1901 par dalībvalstu maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz izdevumiem, ko finansējusi Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa 2006. finanšu gadā tiktāl, ciktāl ar to prasītājai jāsedz neatgūtie līdzekļi 1 750 616,27 EUR apmērā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 27. aprīļa lēmumu K(2007)1901 galīgā redakcijā, par dalībvalstu maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz izdevumiem, ko finansējusi Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļa 2006. finanšu gadā, un lūdz to atcelt tiktāl, ciktāl ar to prasītājai noteikts kompensēt 50 % apmērā noteiktu neatgūstamo līdzekļu summu.

Prasības pamatošanai prasītāja, pirmkārt, norāda, ka atbildētāja nepamatoti ir piemērojusi vispārīgos noteikumus par finansiālā sloga sadali līdzīgās daļās atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1290/2005 (¹) 32. panta 5. punktam. Pēc prasītājas domām šī tiesību norma nav piemērojama, ja ir runa par gadījumiem, kas ir paziņoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 595/91 (²) 5. panta 2. punktu.

Otrkārt prasītāja norāda, ka atbildētāja dažos strīdus gadījumos ir pārkāpusi labas pārvaldības principus, jo nav ievērojusi saistī-

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CityLine Hungary Kft., Vecsés (Ungārija) (pārstāvis — Á. Menyhei, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt 2007. gada 4. aprīlī Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētās Komisijas 2007. gada 30. marta Regulas (EK) Nr. 375/2007 2.c panta 1. punktu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot advokāta honorārus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Regulas (EK) Nr. 1702/2003 2.c panta 1. punktu, kurā izdarīti grozījumi ar Regulu (EK) Nr. 375/2007 (¹). Minētais pants ir par dažu dalībvalstīs reģistrētu gaisa kuģu ekspluatācijas nepārtrauktību.

Prasītāja, kas nodarbojas ar dažādu preču transportēšanu pa gaisa ceļiem, apgalvo, ka apstrīdētā Regulas (EK) Nr. 375/2007 tiesību norma to skar tieši un individuāli.

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūra nav pienācīgi izbeigusi līgumu Nr. 2006-09120304D1021001FD1507 un tas joprojām ir spēkā;
- piespriest Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras lietu izpildaģentūrai samaksāt prasītājam summu EUR 9 737 apmērā, kas tam vēl pienākas atbilstoši līgumam.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību, kas ir balstīta uz šķirējklauzulu, prasītājs lūdz, lai atbildētājam piespriest samaksāt summu, kura atbilst atlikumam, kas tam pienākas par izpildīto līgumu Nr. 2006-09120304D1021001FD1507, kurš attiecas uz Kopienas finanšu atbalstu filmas videografiskas izplatīšanas projektam un kurš noslēgts saskaņā ar programmu "MEDIA Plus", kas pieņemta ar Padomes Lēmumu 2000/821/EK⁽¹⁾.

Līgumu lietas dalībnieki parakstīja 2006. gada 27. jūnijā un atbildētāja izmaksāja prasītājam avansu saskaņā ar līguma noteikumiem. 2007. gada 8. maijā atbildētāja nosūtīja prasītājam vēstuli par minētā līguma izbeigšanu, jo faktiskās kopējās projekta izmaksas bija mazākas par projektam piešķirto pagaidu budžetu un, iesniedzot projekta finanšu atskaiti, nebija sniegti rakstiski paskaidrojumi, un lūdza atmaksāt izmaksāto avansu. Prasītājs turpretim uzskata, ka saskaņā ar līguma noteikumiem atbildētājas ieguldījumam projektā bija jābūt 50 % no faktiskajām videografiskās izplatīšanas izmaksām un tādējādi lūdz izmaksāt summu, kas tam pienākas papildus jau izmaksātajam avansa maksājumam.

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda, ka atbildētāja līgumu ir izbeigusi prettiesiski un nepamatoti, jo tā nav ievērojusi līguma noteikumus par līguma izbeigšanas kārtību un tā nav prasītājam noteikusi termiņu, lai tas varētu iesniegt savus apsvērumus par līguma izpildes gaitu. Prasītājs uzskata, ka Pirmās instances tiesai ir jāatzīst, ka līgums tādēļ joprojām ir spēkā.

Turklāt prasītājs apstrīd atbildētājas norādītos līguma izbeigšanas pamatus, proti, līgumisko saistību neizpildi.

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 20. decembra Lēmuma 2000/821/EK par Eiropas audiovizuālo darbu izstrādes, izplatīšanas un popularizēšanas veicināšanas programmas īstenošanu (*MEDIA Plus* — Izstrāde, izplatīšana un popularizēšana (2001.-2005. gads), OV L 336, 82. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 4. jūlijā — Heineken Nederland un Heineken/Komisija**(Lieta T-240/07)**

(2007/C 211/81)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Heineken Nederland BV un Heineken NV (pārstāvji — T. Ottervang, advocaat, M. A. de Jong, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt pilnībā vai daļēji lēmumu, kas, citu starpā, adresēts prasītājām;
- atcelt vai samazināt tām noteikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas apstrīd Komisijas 2007. gada 18. aprīļa lēmumu attiecībā uz procedūru saskaņā ar EK līguma 81. pantu (lieta COMP/B-2/37.766 — Nīderlandes alus tirgus), saskaņā ar kuru tām tika noteikts naudas sods.

Pamatojumā prasītājas pirmām kārtām norāda uz virkni procesuālo pārkāpumu. Pirmkārt, tās apgalvo, ka izmeklēšanas laikā Komisija, pārkāpa labas pārvaldības principu un Regulas Nr. 1/2003 27. pantu, jo tā nenodrošināja pieeju citu uzņēmumu apsvērumiem. Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija neveica rūpīgu un objektīvu izmeklēšanu. Treškārt, prasītājas norāda, ka ar komisāra konkurences lietās uzvedību tika pārkāpta nevainīguma prezumpcija. Ceturtkārt, tās apgalvo, ka Komisija nav izpildījusi prasību, ka procedūra pabeidzama saprātīgā laika periodā, kā rezultātā, apgalvo prasītājas, tika pārkāptas to tiesības uz aizstāvību.

Turklāt prasītājas apgalvo, ka noticis EK līguma 81. panta pārkāpums. Šajā sakarā tās min, pirmkārt, nepietiekamu pierādījumu savākšanu, kā arī nevainīguma prezumpcijas un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Otrkārt, prasītājas apstrīd apgalvojumu par vienošanos un/vai saskaņotu rīcību. Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija kļūdaini noteica varbūtējā pārkāpuma ilgumu.

Turklāt prasītājas izvirza vairākus iebildumus attiecībā uz noteiktā naudas soda apmēru. Pirmkārt, tās norāda uz Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpumu, kļūdainu Pamatnostādņu sodanaudas noteikšanai piemērošanu, kā arī uz vienlīdzības principa, tiesiskās palāvības principa, samērīguma principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Prasītājas apgalvo, ka Komisija novērtēja pārkāpuma smagumu — konkrētāk, — kļūdaini nosakot pārkāpuma raksturu, neņemot vērā apstākli, ka ietekme uz tirgu bija nenozīmīga, un kļūdaini nosakot atbilstošo ģeogrāfisko tirgu. Turklāt tās apgalvo, ka Komisija nepareizi noteica naudas soda pamata apjomu, piemērojamo palielinājuma koeficientu pietiekamas preventīvas ietekmes nodrošināšanai un pārkāpuma ilgumu. Turklāt tiek apgalvots, ka Komisija nav pietiekami ņēmusi vērā vainu mīkstināšanos apstākļus, un to, ka neatbilstoši ilgais administratīvais process bija iemesls nesamērīgi liela naudas soda noteikšanai, jo strapposmā Komisija noteica stingrāku politiku attiecībā uz naudas soda lielumu.

Visbeidzot, prasītājas norāda, ka Komisijas noteiktais naudas soda samazinājums neatbilstoši ilgā administratīvā procesa dēļ ir nesamērīgi mazs.

Prasība, kas celta 2007. gada 10. jūlijā — Buzzi Unicem/ Komisija

(Lieta T-241/07)

(2007/C 211/82)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Buzzi Unicem SpA (pārstāvji — C. Vivani un M. Vellano, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2007. gada 15. maija Lēmumu par valsts plānu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu piešķiršanai, par kuru Itālija ir paziņojusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK, pamatojoties uz to, ka ar šo lēmumu ir pārkāpts EK līgums un principi un tiesību normas, kas pieņemtas tā piemērošanai, tiktāl

ciktāl ar to ir noteikts, ka valsts [kvotu] piešķiršanas plāns ir jāgroza, lai vairs nepieļautu racionalizācijas pasākumus, kuros ir paredzēts, ka operators var saglabāt daļu no piešķirtajām kvotām gadījumā, ja “process tiek slēgts ražošanas racionalizācijas pasākumu dēļ” (Lēmuma 1. panta 4. punkts un 2. panta 4. punkts);

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētajā lēmumā ir noteikts, ka valsts plāns siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu piešķiršanai, par ko Itālija ir paziņojusi 2006. gada 15. decembra vēstulē, nav saderīgs ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK.

It īpaši tiek apstrīdēts tas, ka gadījumā, ja process tiek slēgts visu ražotņu vai ražotņu daļas racionalizācijas pasākumu dēļ, operators var saglabāt daļu no piešķirtajām kvotām.

Prasījumu pamatojumam prasītājs norāda, ka:

— atbildētāja pati ir kļūdaini piemērojusi savu kritisko analīzi saistībā ar “kvotu sadales pielāgošanu”, izslēdzot tā saukto “vēlāku pielāgojumu” iespēju. Šajā sakarā prasītājs piekrīt tam, ka šāda veida pielāgojumi var izkropļot tirgu un radīt nedrošību uzņēmumiem un ka tie, iespējams, neatbilst iepriekš minētās direktīvas III pielikumā norādītajam kritērijam Nr. 100. Pēc prasītāja uzskatiem jautājums ir, kā novērst to, ka tiek zaudētas visas piešķirtās kvotas, un ka tādējādi tiek zaudēta juridiskā iespēja izmantot tās citās ražotnēs. Pēc būtības jautājums ir, kā novērst šķēršļus [uzņēmuma] brīvai organizācijai un uzņēmuma subjektīvo tiesību izmantošanai, kas turklāt, iespējams, ir pretrunā ar loģikas, samērīguma un vides aizsardzības, un konkurences principiem saskaņā ar EK līguma 5., 174. un 175. pantu;

— apstrīdētais lēmums turklāt ir pretrunā ar loģisko pamatojumu, uz kuru tas ir balstīts. Šajā sakarā prasītājs precizē, ka apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā Komisija pati ir atzinusi, ka Direktīvā ir paredzēta iespēja dalībvalstīm ieviest pielāgojumus ar nosacījumu, ka pielāgojumam nav atpakaļejoša spēka un ka tas neapdraud Kopienų sistēmas darbību. Šajā lietā slēgtas ražotnes operators paliks tirgū un turpinās darboties citās atļautās ražotnēs. Kā pati Komisija ir norādījusi, tādējādi vajadzētu būt iespējai “pielāgot kvotu sadali”;

— atbildētāja nav izklāstījusi pamatojumu tam, kāpēc tā ir atzinusi, ka apstrīdētā sistēma nav saderīga attiecībā uz “kvotu sadales pielāgošanu”;

— ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo Komisija lēmumā ir apstiprinājusi Apvienotās Karalistes valsts plānu kvotu piešķiršanai.

Prasība, kas celta 2007. gada 6. jūlijā — Weiler/ITSB — CISQ (“Q2WEB”)

(Lieta T-242/07)

(2007/C 211/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dieter Weiler, Pulheim (Vācija) (pārstāvji — V. von Bomhard, T. Dolde un A. Renck)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 29. marta lēmumu Nr. R 893/2005–1, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, turklāt otras procesa Apelāciju padomē dalībnieces iestāšanās lietā gadījumā, piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme “Q2WEB”, kas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 9., 35., 38. un 42. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 2 418 150)

Kopienas preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendali

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: vārdiska preču zīme “QWEB”, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 42. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 1 772 078), grafiska preču zīme “QWEB”, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 35., 38. un 42. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 1 871 201) un vārdiska preču zīme “QWEB-

MARK”, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 35., 38. un 42. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 1 771 963)

Anulēšanas nodaļas lēmums: atzīt attiecīgo preču zīmi par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta, skatīta kopā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums, jo pretnostatītās preču zīmes nav līdzīgas ne vizuāli, ne fonētiski, ne apzīmējuma ziņā, un atšķirības starp apzīmējumiem ir pietiekošas, lai nepieļautu konkrētam patērētājam sajaukšanas iespēju.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994 L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — Polijas Republika/ Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta T-243/07)

(2007/C 211/84)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāve — E. Ośniecka-Tamecka)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 4. maija Lēmumu K 2007/361/EK par lauksaimniecības produktu, izņemot cukura, lieko krājumu noteikšanu un to likvidēšanas finansiālajām sekām sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanas (izziņots ar dokumenta numuru K[2007] 1979) ⁽¹⁾ daļā, kas attiecas uz Polijas Republiku;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu ir noteikts lauksaimniecības produktu apjoms, kas brīdī, kad notika pievienošanās Eiropas Savienībai, bija brīvā apgrozībā Polijā un kas pēc Komisijas uzskatiem

pārsniedza parasto šo produktu krājumu apjomu, un ir noteikts Polijai segt “šo produktu lieko krājumu likvidēšanas izmaksas”.

Prasītāja balsta prasību atcelt apstrīdēto lēmumu uz diviem pamatiem: Pievienošanās akta ⁽²⁾ IV pielikuma 4. nodaļas 4. punkta pārkāpumu, jo Komisija nav pilnvarota izdot apstrīdēto lēmumu, un samērīguma principa pārkāpumu.

Pamatojot pirmo prasības pamatu, pamatojumam prasītāja apgalvo, ka Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, ir pārsniegusi pilnvaras, kas tai ir piešķirtas Pievienošanās aktu IV pielikuma 4. nodaļas 4. punktā, jo ar lēmumu ir grozītas Pievienošanās aktā vienošanās, ieviešot naudas sodus, kas minētajā aktā nav paredzēti. Turklāt apstrīdētais lēmums nav saderīgs ar Pievienošanās aktā ietverto principu, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka lauksaimniecības produktu liekie krājumi, kas pievienošanās laikā bija brīvā apgrozībā to teritorijā, tiek faktiski likvidēti.

Samērīguma principa pārkāpumu prasītāja pamato ar to, ka apstrīdētā lēmuma mērķi ir pretrunīgi un turklāt nav tiesiski pamatoti. Turklāt apstrīdētais lēmums nav piemērots līdzeklis, lai atgūtu lieko krājumu likvidēšanas izmaksas. Bez tam lēmums satur būtiskas kļūdas, nosakot liekos krājumus, kas bija brīvā apgrozībā Polijā, un tajā nav ņemti vērā krājumi, ko pēc pievienošanās Polija likvidēja. Ar lēmumu Polijai ir uzlikti krājumu likvidēšanas izdevumi, ko faktiski Kopeina nav segusi, kā rezultātā Kopeina netaisni iedzīvojas uz Polijas rēķina. Tālāk apstrīdētais lēmums nebija obligāti nepieciešams, jo Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai rezultātā nav traucēts lauksaimniecības tirgus un kopš pievienošanās ir pagājis ilgs laiks. Lai gan apstrīdētais lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz Pievienošanās aktu, tas neatbilst nevienam no tajā noteiktajiem mērķiem lauksaimniecības jomā.

⁽¹⁾ OV L 138, 14. lpp.

⁽²⁾ Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — *Campo de Cartagena*/Padome un Komisija

(Lieta T-244/07)

(2007/C 211/85)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: S.A.T., “*Campo de Cartagena*”, Murcia (Spānija) (pārstāvis — Luis Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un piespriest Padomei un Komisijai solidāri izmaksāt prasītājai finansiālu kompensāciju par kopējo summu EUR 288 238,00 (divi simti astoņdesmit astoņi tūkstoši divi simti trīsdesmit astoņi) apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — *Virsa*/Padome un Komisija

(Lieta T-245/07)

(2007/C 211/86)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Virsa, S. Coop. L.*, Murcia (Spānija) (pārstāvis — Luis Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un piespriest Padomei un Komisijai solidāri izmaksāt prasītājai finansiālu kompensāciju par kopējo summu EUR 1 655 410,00 (viens miljons seši simti piecdesmit pieci tūkstoši četri simti desmit) apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Coesagro/Padome un Komisija

(Lieta T-246/07)

(2007/C 211/87)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro)*, Seviļa (Spānija) (pārstāvis — *Luis Ortiz Blanco, abogado*)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un piespriest Padomei un Komisijai solidāri izmaksāt prasītājai finansiālu kompensāciju par kopējo summu EUR 1 035 466,00 (viens miljons trīsdesmit pieci tūkstoši četri simti sešdesmit seši) apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 11. jūlijā — Slovākija/Komisija

(Lieta T-247/07)

(2007/C 211/88)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Slovākijas Republika (pārstāvis — *J. Čorba*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kas attiecas uz prasītāju, vai gadījumā, ja Pirmās instances tiesa neuzskata to par vajadzīgu vai atbilstošu, atcelt apstrīdēto lēmumu kopumā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 4. maija Lēmumu K (2007) 1979 par lauksaimniecības produktu, izņemot cukuru, lieko krājumu noteikšanu un to likvidēšanas finansiālajām sekām sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanu⁽¹⁾, kas ir grozīts 2007. gada 25. maijā. Apstrīdētajā lēmumā Komisija nosaka konkrētu veidu augļu un rīsa daudzumu, kas ir brīvā apgrozībā Slovākijas Republikas teritorijā pievienošanās dienā un kas pārsniedz to daudzumu, kuru varētu uzskatīt par normālu krājumu pārvešanu uz 2004. gada 1. maiju. Tajā pat laikā tā nosaka prasītājai samaksāt summu EUR 3 634 miljonu apmērā, lai segtu šī daudzuma likvidēšanas izdevumus.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka atbildētājam nebija pilnvaru pieņemt apstrīdēto lēmumu.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka, pat ja atbildētājam bija tiesības noteikt pārmērīgo krājumu Slovākijas Republikā un noteikt finansiālu atbildību šai valstij par šiem iespējami pārmērīgajiem krājumiem, tā pārkāpa Pievienošanās līgumu⁽²⁾ tajā, ka tā nav rīkojusies, balstoties uz pareizu juridisko pamatu, proti, 41. pantu Aktā par pievienošanās nosacījumiem⁽³⁾.

Turklāt prasītāja norāda, ka, tā kā tā nav pierādījusi, ka Komisijai radās izmaksas vai ir tā cietusi citus zaudējumus tāpēc, ka prasītāja nelikvidēja pārmērīgos krājumus, tā kā tā laikus nepieņēma atbilstošu juridisko kārtību attiecībā uz prasītājas pārmērīgo tirgus krājumu likvidēšanu, pārlieko krājumu noteikšanas noteikumus un uz prasītājas rēķina esošo finansiālo izmaksu aprēķinu, atbildētāja ar apstrīdēto lēmumu pārkāpa Pievienošanās līgumu, kā arī vispārējos samērīguma un tiesiskās paļāvības principu.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāptas būtiskās formas prasības, jo netika sniegts pietiekams pamatojums.

⁽¹⁾ OV L 138, 14. lpp.

⁽²⁾ Līgums par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltes Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai (OVL 236, 17. lpp.).

⁽³⁾ Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltes Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV L 236, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 12. jūlijā — Čehijas Republika/ Komisija

(Lieta T-248/07)

(2007/C 211/89)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Čehijas Republika (pārstāvis — T. Božek)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Čehijas Republiku;
- piespriest Komisijai atmaksāt jau samaksātās summas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja prasa atcelt Komisijas 2007. gada 4. maija Lēmumu K (2007) 1979 galīgā redakcija, par lauksaimniecības produktu, izņemot cukura, lieko krājumu noteikšanu un to likvidēšanas finansiālajām sekām sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltes, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas pievienošanās ⁽¹⁾. Ar šo lēmumu Komisija noteica gaļas, augļu un rīsu daudzumus, kas pievienošanās dienā ir brīvā apgrozībā Čehijas Republikā un kas pārsniedz daudzumu, kuru varētu uzskatīt par normālu krājumu pārvešanu 2004. gada 1. maijā. Tajā pašā laikā tā uzlika prasītājam naudas sodu EUR 12 287 000 apmērā kā izdevumus par šo daudzumu likvidēšanu.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārsniegusi pilnvaras un tādējādi ir pārkāpusi IV pielikuma 4. nodaļas 4. punktu Aktā par pievienošanās nosacījumiem ⁽²⁾, apstrīdētajā lēmumā, kurš ir pamatots ar šo normu, noteikdama naudas summas, kas jaunajām dalībvalstīm ir jāiemaksā Kopiesas budžetā, ņemot vērā lauksaimniecības produktu krājumu kopējo daudzumu.

Turklāt prasītāja norāda, ka, pat ja Komisijai ir jābūt pilnvarotai pieņemt apstrīdēto aktu, pamatojoties uz IV pielikuma 4. nodaļas 4. punktu Aktā par pievienošanās nosacījumiem, tad, pieņemot šo aktu, Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, jo minētais akts nebija vajadzīgs vai, precīzāk, nebija piemērots, ņemot vērā mērķi, kādēļ ir noteikts pienākums likvidēt liekos krājumus.

Tāpat prasītāja apgalvo, ka, nedefinējot normālu krājumu pārvešanu un pieņemot apstrīdēto lēmumu nepietiekami pārskatāmi, atbildētāja ir pārkāpusi IV pielikuma 4. nodaļas 2. punktu Aktā par pievienošanās nosacījumiem kopā ar EKL 10. pantu, kā arī tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principus.

Prasītāja norāda, ka Komisija ir pārkāpusi IV pielikuma 4. nodaļas 2. punktu Aktā par pievienošanās nosacījumiem, jo apstrīdētajā lēmumā nav ņemti vērā visi attiecīgie apstākļi.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka, nepietiekami pamatojot lēmumu, atbildētāja ir pārkāpusi IV pielikuma 4. nodaļas 4. punktu Aktā par pievienošanās nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV L 138, 14. lpp.

⁽²⁾ Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltes Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — Sungro/Padome un Komisija**(Lieta T-252/07)**

(2007/C 211/90)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sungro, S.A., Kordoba (Spānija) (pārstāvis — Luis Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un piespriest Padomei un Komisijai solidāri izmaksāt prasītājam finansiālu kompensāciju par kopējo summu EUR 37 188,00 (trīsdesmit septiņi tūkstoši simts astoņdesmit astoņi) apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas/Padome un Komisija**(Lieta T-253/07)**

(2007/C 211/91)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas, S.A., Kordoba (Spānija) (pārstāvis — L. Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta šī prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un tiktu atzīts, ka prasītājam ir tiesības pieprasīt, lai Komisija solidāri atlīdzina tās zaudējumus kopumā EUR 1 116 667 (miljons simts sešpadsmit tūkstoši seši simti sešdesmit septiņi) apmērā; un
- piespriest atbildētājam iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — Pinzón/Padome un Komisija**(Lieta T-254/07)**

(2007/C 211/92)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (pārstāvis — L. Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta šī prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un tiktu atzīts, ka prasītājam ir tiesības pieprasīt, lai Padome un Komisija solidāri atlīdzina tās zaudējumus kopumā EUR 1 298 861 apmērā; un
- piespriest atbildētājam iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — Algodonera de Palma/Padome un Komisija**(Lieta T-255/07)**

(2007/C 211/93)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Algodonera de Palma, S.A., Kordoba (Spānija) (pārstāvis — L. Ortiz Blanco, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta šī prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un tiktu atzīts, ka prasītājai ir tiesības pieprasīt, lai Padome un Komisija solidāri atlīdzina tās zaudējumus kopumā EUR 2 002 344 (divi miljoni divi tūkstoši trīs simti četrdesmit četri) apmērā; un
- piespriest atbildētājām iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. jūlijā — Irānas tautas Modžahedu organizācija/Padome

(Lieta T-256/07)

(2007/C 211/94)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Irānas tautas Modžahedu organizācija, *Auvers sur Oise* (Francija) (pārstāvji — J. P. Spitzer, advokāts, un D. Vaughan, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes Lēmumu 2007/445/EK tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Padomes 2007. gada 28. jūnija Lēmumu 2007/445/EK, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumus 2006/379/EK un 2006/1008/EK⁽¹⁾, ar ko prasītāja tiek atstāta to personu, grupu un organizāciju sarakstā, kurām tiek piemērota līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšana.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka apstrīdētais Padomes lēmums ir jāatceļ, jo Padome turpināja uzskatīt, ka prasītāja ir iekļauta Lēmumā 2006/379/EK paredzētajā sarakstā,

kas Padomei bija jāatceļ vai jāgroza attiecībā uz prasītāju, ņemot vērā Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-228/02 Irānas tautas Modžahedu organizācija/Padome (Krājums, II-0000. lpp.). Prasītāja uzskata, ka Padomei bija jāsvīturo prasītājas nosaukums no minētā saraksta.

Turklāt prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pārkāpjot prasītājas tiesības tikt uzklausītai un nenorādot atbilstošu pamatojumu.

Prasītāja arī norāda, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz materiāliem, kas pilnībā attiecās uz laika posmu līdz 2001. gadam, neņemot vērā prasītājas iesniegtos materiālus, kas attiecas uz laiku pēc 2001. gada.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka šie apstākļi ir saistīti ar pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.

⁽¹⁾ OV L 169, 58. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — Francija/Komisija

(Lieta T-257/07)

(2007/C 211/95)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli un A.-L. During)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 3. punktu pielikumā Komisijas 2007. gada 26. jūnija Regulai (EK) Nr. 727/2007⁽¹⁾, ar kuru groza I, III, VII un X pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai⁽²⁾, jo ar to šī VII pielikuma A nodaļā ir ietverti 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) daļa, 2.3. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts;

— pakārtoti, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka šis lūgums par tiesību akta daļēju atcelšanu nav pieņemams, pilnībā atcelt Regulu Nr. 727/2007;

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību, prasītāja lūdz daļēji, vai, pakārtoti, pilnībā atcelt Komisijas 2007. gada 26. jūnija Regulu (EK) Nr. 727/2007, ar ko atļauj veikt dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju kontroles un apkarošanas pasākumus, kas ir mazāk stingri nekā Regulā (EK) Nr. 999/2001 paredzētie pasākumi.

Prasības pamatojumam tā norāda, ka apstrīdētie noteikumi ir jāatceļ piesardzības principa pārkāpuma dēļ gan attiecībā uz riska novērtējumu, gan tā pārvaldību.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija nav ievērojusi piesardzības principu riska novērtējuma posmā, neņemot vērā zinātnisko datu nedrošību, kas prasītājas skatījumā pastāv gan attiecībā uz iespējamo transmisīvo sūkļveida encefalopātiju, kas nav liellopu sūkļveida encefalopātija, ietekmi uz cilvēkiem, gan attiecībā uz to testu ticamību, kurus Komisija izmantoja, lai pamatotu apstrīdētās regulas pieņemšanu.

Prasītāja uzskata, ka Komisija nav ievērojusi piesardzības principu arī riska pārvaldības posmā, jo apstrīdētie noteikumi neļauj ierobežot risku un pat varētu to palielināt. Tā turklāt uzskata, ka apstrīdēto noteikumu dēļ palielināto risku nevar pamatot ar ieguvumu, ko sniedz šie noteikumi.

⁽¹⁾ OV L 165, 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 147, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — *Campo de Alcalá del Río*/Padome un Komisija

(Lieta T-258/07)

(2007/C 211/96)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *S. Coop. And. de Productores del Campo de Alcalá del Río*, Seviļa (Spānija) (pārstāvis — *L. Ortiz Blanco, abogado*)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta šī prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un tiktu

atzīts, ka prasītājam ir tiesības pieprasīt, lai Padome un Komisija solidāri atlīdzina tās zaudējumus kopumā EUR 1 035 466 (miljons trīsdesmit pieci tūkstoši četri simti sešdesmit seši) apmērā; un

— piespriest atbildētājām iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — *Algusa Algodonera Utrerana*/Padome un Komisija

(Lieta T-259/07)

(2007/C 211/97)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Algusa Algodonera Utrerana, S.A.*, Seviļa (Spānija) (pārstāvis — *L. Ortiz Blanco, abogado*)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta šī prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un tiktu atzīts, ka prasītājam ir tiesības pieprasīt, lai Padome un Komisija solidāri atlīdzina tās zaudējumus kopumā EUR 721 355 apmērā; un

— piespriest atbildētājām iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 17. jūlijā — *Las Marismas de Lebrija*/Padome un Komisija

(Lieta T-260/07)

(2007/C 211/98)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And.*, Seviļa (Spānija)
(pārstāvis — *L. Ortiz Blanco*, abogado)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta šī prasība par zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 288. pantu un tiktu atzīts, ka prasītājai ir tiesības pieprasīt, lai Padome un Komisija solidāri atlīdzina tās zaudējumus kopumā EUR 1 575 122 apmērā; un
- piespriet atbildētājām iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas jau ir izvirzīti lietā T-217/07 *Las Palmeras*/Padome un Komisija.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Komisija/*Banca di Roma*

(Lieta T-261/07)

(2007/C 211/99)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *A. Colabianchi*, avvocato, *F. Amato* un *M. Wilderspin*, pārstāvji)

Atbildētāja: *Banca di Roma SpA*

Prasītājas prasījumi:

- piespriet *Banca di Roma SpA* ar juridisko adresi *Viale Umberto Tupini* Nr. 180, Roma (00144), Itālija, kuru pārstāv tās juridiskais pilnvarotais, izpildīt 1989. gada 28. oktobra nodrošinājumu par labu Eiropas Kopienu Komisijai;
- piespriet *Banca di Roma SpA* ar juridisko adresi *Viale Umberto Tupini* Nr. 180, Roma (00144), Itālija, kuru pārstāv tās juridiskais pilnvarotais, samaksāt Eiropas Kopienu Komisijai ar juridisko adresi *Rue de la Loi* Nr. 200, Brisele (1039), Beļģija, EUR 412 607,41 kopā ar procentiem EUR 94,37 dienā, sākot no 2006. gada 30. decembra līdz tā pilnai apmaksas dienai, vai citu summu pēc Tiesas ieskatiem;
- piespriet *Banca di Roma SpA* ar juridisko adresi *Viale Umberto Tupini* Nr. 180, Roma (00144), Itālija, kuru pārstāv tās juridiskais pilnvarotais, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta atbilstoši EKL 238. pantam, balstoties uz šķīrējtiesas klauzulu, kas paredzēta 1989. gada 28. oktobra nodrošinājumā, ko izdeva *Banco di Roma* (tagad *Banca di Roma*) par labu Komisijai.

Ar 1989. gada 2. augusta Lēmumu K(89) 1241 (1) Komisija noteica naudas sodu četrpadsmit metināto tērauda režģu ražotājiem, tostarp viens no tiem bija *Ferriere Nord SpA*, par piedalīšanos vienošanās un saskaņotu rīcību, pārkāpjot EKL 85. panta 1. punktu (tagad EKL 81. panta 1. punkts); naudas sods *Ferriere Nord SpA* tika noteikts ECU 320 000 apmērā.

Atbilstoši šī lēmuma 4. pantam *Ferriere Nord SpA* bija jāsamaksā naudas sods trīs mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas, izņemot, ja *Ferriere Nord SpA* uzrādīja bankas nodrošinājumu, kas garantētu visa parāda atmaksu, ieskaitot procentus.

Ar 1989. gada 30. oktobra ierakstītu vēstuli, kas tika saņemta 1989. gada 7. novembrī, *Ferriere Nord* nosūtīja Komisijai vēstuli, kas datēta ar 1989. gada 26. oktobri, ar kuru *Banco di Roma* (tagad *Banca di Roma*) *Udine* (Itālija) filiāle paziņoja Komisijai, ka tā ir *Ferriere Nord* maksājuma galvotāja gan saistībā ar naudas sodu ECU 320 000 un procentiem, kas aprēķināti, sākot no 1989. gada 15. novembra, līdz pilnīgai parāda nomaksas dienai.

Lietā T-153/04 (2) Pirmā instances tiesa ar 2006. gada 27. septembra spriedumu nolēma, ka atbilstoši Regulas Nr. 2988/74 4. panta 1. punktam "ir iestājies noilgums Komisijas tiesībām izpildīt lēmumu par metinātajiem tērauda režģiem" (sprieduma 53. un 58. punkts).

Tomēr prasītāja uzskata, ka šis spriedums nerada nekādas sekas uz *Banca di Roma* izsniegto nodrošinājumu, jo atbilstoši Itālijas tiesiskajam regulējumam (kurš ir piemērojams šajā lietā) nodrošinājums ir patstāvīgs, tādējādi *Banca di Roma* ir pienākums izpildīt nodrošinājumu pēc Komisijas pieprasījuma un *Ferrier Nord* nevar celt jebkādas iespējamus iebildumus pret izpildi.

(¹) OV 1989, L 260, 1. lpp.

(²) Vēl jo projām nav publicēts Krājumā.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. jūlijā — Lietuva/Komisija

(Lieta T-262/07)

(2007/C 211/100)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji — D. Kriaučiūnas un E. Matulionytė)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 4. maija lēmumu K(2007)1979 galīgā redakcija (¹), pakārtoti, atcelt minēto lēmumu daļā, kas attiecas uz Lietuvas Republiku;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētajā lēmumā ir norādīti lauksaimniecības preču daudzumi, kas iestāšanās ES dienā jauno dalībvalstu teritorijā atrodas brīvā apgrozībā un pārsniedz daudzumus, kas būtu uzskatāmi par parasto krājumu uz 2004. gada 1. maiju, un summas, kas jaunajām dalībvalstīm ir jāmaksā, lai segtu šo daudzumu iznīcināšanas izmaksas.

Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir nelikumīgs. Prasības pamatojumam tā norāda uz četriem pamatiem.

1. Kompetences trūkums

Prasītāja norāda, ka Akta par pievienošanu IV pielikuma 4. nodaļas 4. punktā Komisijai nav paredzētas tiesības sodīšanas

nolūkā uzlikt dalībvalstīm pienākumu veikt iemaksas Kopienų budžetā it īpaši, ja tā nav pierādījusi ar lieko krājumu likvidēšanu saistītu Kopienų izmaksu esamību, un ka Komisija ir nokavējusi Akta par pievienošanu 41. pantā noteikto trīs gadu termiņu, lai pieņemtu lēmumu atbilstoši šim pantam, kas varētu būt vienīgais šāda lēmuma tiesiskais pamats.

2. Kopienų tiesību pārkāpums

Tiesiskās drošības principa pārkāpums: apstrīdētajā lēmumā nav ievērots tiesiskās drošības princips, jo krājumu aprēķināšanas metodes un kritēriji nebija zināmi pievienošanās laikā, pastāvošo krājumu noteikšanas brīdī, kas ļautu dalībvalstīm novērst lieko krājumu izveidošanos vai tos likvidēt uz krājumus veidojušā subjekta rēķina. Apstrīdētajā lēmumā turklāt tika noteikti citi kritēriji un paplašināts attiecīgo preču saraksts salīdzinājumā ar Regulas Nr. 1972/2003 4. pantu, atbilstoši kuram dalībvalstīs kontrolē lieko krājumu veidošanos.

Nediskriminācijas principa pārkāpums: atšķirībā no Komisijas Regulas (EK) Nr. 144/97 par lauksaimniecības preču liekajiem krājumiem Austrijā, Zviedrijā vai Somijā, apstrīdētajā lēmumā ir izvērtētas ne tikai preces, kurām piemēro eksporta kompensācijas vai intervences pasākumus, bet arī citu preču krājumi. Minētais princips tāpat tika pārkāpts, vienādi traktējot jauno dalībvalstu dažādos apstākļus un bez pamatojuma neņemot vērā šo valstu krājumu izveidošanas īpašos apstākļus.

Labas pārvaldības un pārskatāmības principu pārkāpums: apstrīdētajā lēmumā nav izsmeltoši norādīti maksājumu aprēķināšanas kritēriji, kas turklāt pastāvīgi mainās. Tāpat, kaut gan dalībvalstīs pašas bija aprēķinājušas krājumus atbilstoši Kopienų tiesību aktiem, Komisija, nenorādot uz šī vērtējuma trūkumiem un to neapstrīdot, veica šo pašu krājumu jaunu vērtējumu, piemērojot savus kritērijus.

Akta par pievienošanu noteikumu pārkāpums: pirmkārt, lēmums nav piemērots, lai īstenotu Akta par pievienošanu IV pielikuma 4. nodaļas 2. punktā izvirzīto mērķi likvidēt liekos krājumus, it īpaši tādēļ, ka tajā pat nav mēģināts uzliktos naudas sodus saistīt ar Kopienų faktiski izveidoto krājumu likvidēšanas izmaksām. Otrkārt, lēmums tika pieņemts jau pēc Akta par pievienošanu 41. pantā noteiktā trīs gadu no pievienošanās dienas termiņa, kurā Komisija var veikt pārejas pasākumus.

3. Pamatojuma trūkums

Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir neatbilstoši pamatots vai vispār nav pamatots, un it īpaši tajā nav pamatots, ka (un kādā apmērā) Eiropas Kopienai attiecīgo lieko krājumu likvidācijas dēļ ir faktiski radušies izdevumi, kas ir jāsedz dalībvalstīm.

4. Acīmredzama kļūda vērtējumā

Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo, pirmkārt, tā izvēlējās makroekonomikas līmeņa metodi un neizvērtēja dalībvalstīs faktiski izveidojušos krājumus, un, otrkārt, izvērtējot valstu specifiskos argumentus, neņēma vērā Lietuvas Republikas īpašos un objektīvos valsts krājumu izveidošanās apstākļus piena nozarē.

(¹) Komisijas 2007. gada 4. maija Lēmums 2007/361/EK par lauksaimniecības produktu, izņemot cukura, lieko krājumu noteikšanu un to likvidēšanas finansiālajām sekām sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanu (OV L 138, 14. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 9. jūlijā — *Air One*/Komisija

(Lieta T-266/07)

(2007/C 211/101)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Air One SpA* (pārstāvji — *M. Merola* un *P. Ziotti*, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 23. aprīļa Lēmumu K (2007) 1712 par sabiedrisko pakalpojumu saistību piemērošanu noteiktiem maršrutiem uz un no Sardīnijas daļā, kas uzliek Itālijas valdībai pienākumu atļaut visām aviosabiedrībām, kuras ir apņēmušas pildīt sabiedrisko pakalpojumu saistības ("SPS"), veikt lidojumus starp Sardīniju un kontinentālo valsts daļu, neatkarīgi no tā, vai tās ir devušas savu piekrišanu SPS pirms vai pēc valsts tiesiskajā regulējumā paredzētā 30 dienu termiņa beigām (minētā lēmuma 1. panta a) apakšpunkts);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, pamatojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu, prasa atcelt 1. panta a) apakšpunktu Komisijas 2007. gada 23. aprīļa Lēmumā K (2007) 1712 par sabiedrisko pakalpojumu saistību piemērošanu noteiktiem maršrutiem uz un no Sardīnijas atbilstīgi 4. pantam Padomes Regulā (EEK) Nr. 2408/92 par

Kopienas aviosabiedrību piekļuvi Kopienas iekšējiem gaisa ceļiem.

Savu prasījumu atbalstam prasītāja izvirza šādu atcelšanas pamatu:

— acīmredzama kļūda vērtējumā, neloģisks un pretrunīgs pamatojums. Prasītāja vispirms apgalvo, ka Komisija — uzliekot Itālijas valdībai pienākumu atļaut visām aviosabiedrībām, kuras ir nolēmušas ievērot SPS, veikt lidojumus minētajā maršrutā, neatkarīgi no brīža, kad tās paziņoja par savu nodomu sākt sniegt pakalpojumus, un neatkarīgi no tā, vai minētais paziņojums tika nosūtīts valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto 30 dienu laikā vai pēc šī termiņa — kļūdaini novērtēja minētās valdības ieviesto režīmu, ņemot vērā atbilstošā Kopienas tiesiskajā regulējuma pamatojumu un mērķus. It sevišķi prasītāja uzsver, ka Regulas Nr. 2408/92 4. pants uzliek dalībvalstīm pienākumu sasniegt teritoriālās nepārtrauktības mērķi, liekot pildīt sabiedrisko pakalpojumu saistības, kuras, kaut arī ir izņēmums principam par Kopienas aviosabiedrību brīvu piekļuvi Kopienas iekšējiem gaisa ceļiem, atbilst samērīguma principam un tādejādi cik vien iespējams ierobežo ekskluzīvu tiesību un/vai finansiālu kompensāciju piešķiršanu. Prasītāja uzskata, ka Itālijas valdība ir pilnībā ievērojusi Kopienas tiesisko regulējumu, ņemot vērā to, ka obligāta termiņa noteikšana sabiedrisko pakalpojumu saistību uzlikšanas procesa "pirmajā posmā":

— mudina pārvadātājus iesniegt piedāvājumus un dalībvalstī uzlikt sabiedrisko pakalpojumu saistības šī paša "pirmā posma" ietvaros, un

— ierobežo iespēju pāriet uz "otro posmu", kurā valdībai, organizējot iepirkumu konkursu, būtu jāpiešķir ekskluzīvas tiesības, vienlaikus, iespējams, arī uzņemoties atbildību par atbilstošas finansiālas kompensācijas piešķiršanu.

— Turklāt pretēji tam, ko netieši apstiprina Komisija — ir acīmredzami, ka konkurence aviosabiedrību vidū par maršrutiem, kas ietver sabiedrisko pakalpojumu saistības, nevar notikt tādā pašā veidā kā par maršrutiem, kuri neietver šādas saistības. Lai kāds arī nebūtu to ieviešanas mērķis, sabiedrisko pakalpojumu saistības nozīmē to, ka attiecīgajiem maršrutiem ir raksturīgas problēmas, kas saistītas ar peļņu, jo neviens pārvadātājs normāla tirgus apstākļos neizvēlētos apkalpot šos maršrutos atbilstoši sabiedrības interesēm. Tāpēc ir nepieciešams ieviest mehānismus likumplāvēju un uzticamu pārvadātāju saglabāšanai.

— Tālāk prasītāja apgalvo, ka Komisijas paredzētais normatīvais regulējums ir diskriminējošs, jo obligātā termiņa, lai dotu piekrišanu SPS, atcelšana "pirmajā posmā" rada priekšrocības galvenokārt tiem pārvadātājiem, kam ir ievērojama ietekme tirgū, ļaujot pēdējiem minētiem pieteikties uz maršrutiem, kas ietver SPS, pēc tam, kad savus piedāvājumus ir iesnieguši konkurenti, ar konkrētu mērķi — noņemt tirgus daļas šiem konkurentiem.

— Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Komisijas pamatojumā ir pieļauta tiesību kļūda attiecībā uz procesa par sabiedrisko pakalpojumu saistību uzlikšanu raksturojumu. Prasītāja šajā sakarā apgalvo, ka obligāta termiņa nepiemērošanas rezultātā procesa "pirmais posms" tiktu pagarināts uz nenoteiktu laiku, kas ir nelōģiski un vienlaikus pretēji Komisijas pašas apgalvojumam, saskaņā ar kuru process par sabiedrisko pakalpojumu saistību uzlikšanu, kaut arī vienots, sastāv no diviem posmiem.

Prasība, kas celta 2007. gada 23. jūlijā — Martin/Eiropas Parlaments

(Lieta T-276/07)

(2007/C 211/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hans-Peter Martin, Vīne (Austrija) (pārstāvis — É. Boigelot, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2007. gada 10. maija Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra pieņemto lēmumu, kas paziņots 2007. gada 14. maijā un saskaņā ar kuru ir nolemts, ka noteikta summas daļa prasītājam ir samaksāta nepamatoti un, ka saskaņā ar tiesiskā regulējuma attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu izmaksām un kompensācijām 27. panta 3. punktu prasītājam ir jāatmaksā šī summa;
- ja nepieciešams, atcelt 2007. gada 13. jūnija Eiropas Parlamenta finanšu direkcijas ģenerāldirektora lēmumu, kas īstenots ar minēto 2007. gada 10. maija lēmumu un ar ko uzdod prasītājam samaksāt iepriekš minēto summu vai trīsdesmit dienu laikā no šī lēmuma piedāvāt rakstisku parāda dzēšanas plānu, kam piekritis Parlaments;
- atcelt, ja nepieciešams, un vajadzības gadījumā visus iepriekš un tiesvedības laikā pieņemtos īstenošanas lēmumus;
- jebkurā gadījumā piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- piespriest Eiropas Parlaments atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Parlamenta deputātu asistentu kompensāciju, kas piešķirtas prasītājam kā Eiropas Parlamenta loceklim, revīzijas rezultātā, OLAF veica ziņojumu kurā konstatēja noteiktas nelikumības. Pamatojoties uz šo ziņojumu, Parlamenta ģenerālsekretārs pieņēma 2007. gada 10. maijā apstrīdēto lēmumu, kurā nolēma, ka prasītājam nepamatoti izmaksātās summas ir jāatmaksā saskaņā ar tiesiskā regulējuma attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu izmaksām un kompensācijām 27. panta 3. punktu.

Savas prasības pamatojumam prasītājs atsaucas uz četriem pamatiem.

Pirmais pamats ir par nepareizu un neprecīzu tiesiskā regulējuma attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu izmaksām un kompensācijām un it īpaši par tā 14. un 27. panta 3. punkta piemērošanu.

Otrais pamats ir par kļūdu vērtējumā attiecībā uz prasītāja sniegto [izdevumu] pamatojuma dokumentu atbilstību.

Turklāt prasītājs atsaucas uz pamatu par Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾ un samērīguma un nediskriminācijas principa pārkāpumu.

Visbeidzot, prasītājs izvirza pamatu par sacīkstes principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

⁽¹⁾ OV L 248, 1. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 18. jūlijā ierosinājis Luigi Marcuccio par Civildienesta tiesas 2007. gada 11. maija rīkojumu lietā F-2/06 Luigi Marcuccio/Komisija

(Lieta T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio, Tricase (Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- katrā ziņā atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- pamatā, apmierināt prasītāja formulētos prasījumus šīs lietas pirmajā instancē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājam visas izmaksas un tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies šajā apelācijas procesā;
- pakārtoti, nosūtīt lietu Civildienesta tiesai sprieduma taisīšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācija ir par Civildienesta tiesas 2007. gada 11. maija rīkojumu lietā F-2/06 *Marcuccio*/Komisija, ar ko prasītāja celtā prasība kā nepieņemama tika noraidīta.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs balstās uz šādiem pamatiem:

- Civildienesta tiesa sagrozīja faktiskos apstākļus un prasītāja apgalvojumus, ko viņš iesniedza rakstveidā pirmajā instancē. It īpaši šajā sakarā tiek uzsvērts, ka minētais lēmums procesā pirmajā instancē neapšaubāmi izriet no Komisijas 2005. gada 29. jūlija paziņojuma, kurā ir paredzēta iespēja jebkurā brīdī uzsākt jaunu izmeklēšanu jau pabeigtā lietā. Atsauce uz šo iespēju neļauj apšaubīt ne tikai to, ka pretrunīgais lēmums šajā lietā tika reāli pieņemts, bet arī to, ka tas ir ticis izpildīts;
- tiesa pieļauj tiesību kļūdu, ja tā pieņem rīkojumu par acīmredzamu prasības nepieņemamību — *a fortiori* sabiedriskās kārtības iemesla dēļ, piemēram, ka nepastāv prasītāja interesēm kaitējoša darbība lietā, kurā tiek lūgts atcelt tiesību aktu —, ja tas seko mēģinājumam panākt mierizlīgumu, un jo īpaši tad, ja nav sniegts ar lietas faktiskajiem apstākļiem tieši saistīts šāda rīkojuma pamatojums;
- prasītāja tiesībām uz aizstāvību tika neatgriezeniski kaitēts ar to, ka, tā kā tas nebija informēts par procedūras gaitu, viņš nevarēja neko uzsākt savu argumentu labākai aizstāvībai. Šajā sakarā tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesas paziņojumam, ar ko tā paziņoja prasītājam par mierizlīguma panākšanas mēģinājumu, nesekoja citi paziņojumi ne rakstveidā, ne citā formā, kas attiektos uz lietas gaitu, ne arī uz mēģinājuma panākt mierizlīgumu rezultātu. Turklāt Civildienesta tiesa apstrīdēto rīkojumu pieņēma vairāk kā sešus mēnešus pēc minētā mēģinājuma. Turklāt apstrīdētajā rīkojuma nav pieminēts mēģinājums panākt mierizlīgumu;

- visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apstrīdētais rīkojums nav spēkā pamatojuma trūkuma dēļ, kā arī tāpēc, ka kļūdaini un nepareizi ir piemērots prasītājam nelabvēlīga akta jēdziens.

Prasība, kas celta 2007. gada 23. jūlijā — Francija/Komisija

(Lieta T-279/07)

(2007/C 211/104)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel un S. Ramet)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja prasa atcelt Komisijas 2007. gada 10. maija Lēmumu K (2007) 2110 galīgajā redakcijā, ar kuru *Code Monétaire et Financier français* normas, ar kurām trim kredītiestādēm *Banque Postale*, *Caisse d'Épargne et Prévoyance* un *Crédit Mutuel* ir nodrošinātas īpašas tiesības izplatīt A un zilās grāmatīņas, ir atzītas par nesaderīgām ar EKL 86. panta 1. punktu, skatītu kopā ar EKL 43. un 49. pantu.

Savas prasības atbalstam tā izvirza piecus pamatus.

Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un sacīkstes principa neievērošanu.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka attiecīgās īpašās tiesības ir brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums un tādēļ nav savienojamas ar EKL 43. pantu, nepierādot, ka šīs tiesības nav nepieciešamas un samērīgas, ņemot vērā svarīgus vispārējo interešu iemeslus, kas ir mērķis panākt dzīvokļu un banku pakalpojumu pieejamību.

Ar savu trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot EKL 86. panta 2. punkta trešo nosacījumu, uzskatīdama, ka vispārējo ekonomisko interešu pakalpojumu pieejamība attiecas tikai uz personām, kurām ir īpašas grūtības piekļūt banku pamatpakalpojumiem. Tā apgalvo, ka Komisija ir pārsniegusi savas kontroles pilnvaras definēt vispārējo ekonomisko interešu pakalpojumu un katrā ziņā ir pārāk šauri interpretējusi piekļuves bankas pakalpojumiem uzdevumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija ir arī pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot EKL 86. panta 2. punkta otro nosacījumu attiecībā uz pienākumu piešķirt pakalpojumu ar publiskās varas aktu, kā arī piemērojot minētā panta ceturto un piekto nosacījumu. Tā apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, aprēķinot īpašo tiesību atcelšanas ietekmi uz valsts finansēm, un ka tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot samērīguma principu, uzskatīdama, ka pastāv citi līdzekļi, kas mazāk ierobežo brīvību veikt uzņēmējdarbību, nekā īpašo tiesību piešķiršana, lai nodrošinātu līdzsvarotu vispārējo ekonomisko interešu pakalpojumu pieejamību bankām un sociālo dzīvokļu finansēšanu.

Ar ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka attiecīgās īpašās tiesības nav saderīgas ar EKL 49. pantu.

Piektais prasītājas iesniegtais pamats ir saistīts ar apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkuma.

Apelācija, ko 2007. gada 24. jūlijā ierosinājis Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) par Civildienesta tiesas 2007. gada 22. maija spriedumu lietā F-97/06 López Teruel/ITSB

(Lieta T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — I. de Medrano Caballero un E. Maurice)

Pretējā puse procesā: Adelaida López Teruel, Guadalajara (Spānija)

Prasītāja prasījumi

— atcelt Civildienesta tiesas 2007. gada 22. maija spriedumu lietā F-97/06;

— lemt par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2007. gada 22. maija spriedumu, kuru šajā apelācijas tiesveidībā tiek lūgts atcelt, Civildienesta tiesa atcēla ITSB 2005. gada 6. oktobra lēmumu, ar ko tika noraidīts López Teruel lūgums izveidot invaliditātes komisiju.

Lai pamatotu lūgumu atcelt minēto spriedumu, ITSB norāda trīs pamatus.

Pirmais pamats ir balstīts uz to Civildienesta noteikumu normu pārkāpumu, kas ir saistīts ar invaliditātes komisijas sasaukšanu, jo Civildienesta tiesa invaliditātes pensijas saņemšanas nosacījumiem ir pielīdzinājusi invaliditātes komisijas sasaukšanas nosacījumiem. Apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd arī to, ka iecelējinstiūcijas kompetencē ir šādas komisijas sasaukšana, un norāda, ka Civildienesta tiesas spriedumā ir pieļauta interpretācijas kļūda.

Otrais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu 90. panta pārkāpumu un tiesību kļūdu, kas pieļauta, nosakot apstrīdēto lēmumu, jo Civildienesta tiesa uzskatīja, ka 2005. gada 6. oktobra lēmums ir vienīgais nelabvēlīgais akts, uzskatot ITSB lēmumu, kurā ir sniegta atbilde uz sūdzību, kas iesniegta par minēto lēmumu, par apstiprinošu aktu.

Treškārt, ITSB norāda, ka Civildienesta tiesa ir acīmredzami sagrozījusi faktus un pierādījumus, atzīstot, ka Birojs savā lēmumā ir balstījies uz medicīniskās komisijas 2005. gada 18. oktobra slēdzienu.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 27. jūnija rīkojums — Total/ITSB — Peterson (“Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION”)

(Lieta T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Tiesvedības valoda — angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 326, 30.12.2006.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 11. jūlija spriedums — *B/Komisija*

(Lieta F-7/06) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi)

(2007/C 211/107)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *B*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — sākotnēji *S. Rodrigues* un *A. Jaume*, avocats, vēlāk — *S. Rodrigues* un *C. Bernard-Glanz*, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *J. Currall* un *D. Martin*)

Priekšmets

Civildienests — Iecelējinstiucijas (IIN) 2005. gada 10. oktobra lēmuma, ar ko noraidīta prasītāja sūdzība, un vienlaikus IIN 2005. gada 26. aprīļa lēmuma, ar ko prasītājam atteikts piešķirt ekspatriācijas pabalstu, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.4.2006., 35. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 12. jūlija rīkojums — *Continolo/Komisija*

(Lieta F-143/06) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Pensijas tiesību pārņemšana — Acīmredzama nepieņemamība)

(2007/C 211/108)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Donato Continolo*, *Duino-Aurisina* (Itālija) (pārstāvji — *S. Rodrigues*, *C. Bernard-Glanz*, un *R. Albelice*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *D. Martin* un *M. Velardo*)

Priekšmets

Civildienests — Komisijas lēmuma par prasītāja tiesību uz pensiju koncesiju un likvidēšanu, jo viņam nav piešķirtas visas priekšrocības par laika posmu no 1981. gada 11. jūnija līdz 1983. gada 1. martam, kad viņš bija atvaļinājumā personisku iemeslu dēļ, atcelšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 20, 27.1.2007., 41. lpp.